

Nowy Dziennik

Administracji: Kraków, Orzeszkowej 7.

Konto czekowe P. K. O. w Krakowie 460.680.

Spółki Wydawniczej „NOWY DZIENNIK”

Wszystkie listy należy nadysłać wprost do Administracji. Listy przesłane redakcji nie będą uwzględnione. Akcja nie zwraca. Za inseraty redakcja nie odpowiada. Wszelki naczelny przyjmuje od 12 do 1 w południe.

Cena numeru

20
groszy

Prenumerata: w Krakowie i prowincji mies. Zł. 4.40, kwart. Zł. 13.40
w Krakowie - odnośnikiem do domu : : 4.60, : : 13.60
Na prowincji - przesyłką pocztową : : 5.00, : : 15.00
Zagranicą: z przesyłką pocztową : : 8.25, : : 25.00

Ogłoszenia: Drobne ogłoszenia za słowo Zł. 0.15, wiersz milimetr 1-szp. Zł. 0.20 nadesłane Zł. 0.60, wiersz milimetr. 1-szp. w tekście Zł. 0.85, wiersz milimetr. 1-szp. na 1-szej stronie Zł. 1.00 - gratulacje Zł. 10, inseraty zamieszkiwane o 50% zagraniczne 100% droższe

Dwie metody

Kraków, 16 grudnia.

(b) P. Stanisław Grabski, były minister Rzeczypospolitej i przywódca największego stronnictwa parlamentarnego, ogłosił onegdaj w swoim organie warszawskim artykuł pt. „Polacy w państwie polskim”, w którym dowodzi koniecznością zmiany ordynacji wyborczej do ciał ustawodawczych. W szczególności idzie p. Grabskiemu o kresy wschodnie, gdzie ludność polska jest mniejszością. P. Grabski proponuje więc dla okręgów, gdzie Polacy nie stanowią 50 proc. ludności, stworzenie narodowych kuryj wyborczych z równą liczbą mandatów dla ludności polskiej i dla mniejszości narodowych.

Nie chodzi nam w tym związku o intencje artykułu p. Grabskiego, gdyż od dawna już wiemy, że prawica — i nie tylko prawica — pragnie koniecznie skasować obecną ordynację, jako rzekomo zbyt demokratyczną. Ciekawą jest tylko argumentacja p. Grabskiego. Teoretyk endecji pisze:

Albo prawo państwowe nie uznaje żadnych, między obywatelami różnic, nie dzieli ich na grupy narodowe większości i mniejszości — i wtedy ordynacja wyborcza przyznaje każdemu obywatelowi równy, jednaki wpływ na rząd państwem; albo też zapewnia ono mniejszościom narodowym prawa ograniczające większość narodową w jej ewentualnych aspiracjach wobec większości dążeniach — ale w takim razie należy się koniecznie większości inny głos w sprawach państwowych, niż mniejszościom.

Z tego konglomeratu absurdów politycznych — takim absurdem jest też dalsze twierdzenie p. Grabskiego, że „zasada równego wpływu wszystkich obywateli Rzeczypospolitej na sprawy państwowe jest przekreślona na korzyść ludności niepolskiej państwa polskiego” — wywodzi p. Grabski wniosek, że należy na kresach zmienić ordynację wyborczą, bo tam są Polacy „majoryzowani”.

Nie chcemy — powtarzam — walczyć z argumentami p. Grabskiego, które są typową nihilistyką o przejrzyście celach politycznych. Wskazujemy tylko na te charakterystyczne wywody, jako na przejaw pewnej metody traktowania mniejszości i spraw mniejszościowych. Jest to ideologia, dzieląca obywateli na „gospodarzy” i „gości”. Pierwsi są klasą rządzącą, drudzy rządzoną. Pierwsi są „władzami” państwa, drudzy lokatorami. Dlatego pierwsi mają — „ewentualne” (?) — dążenia asymilacyjne wobec drugich, a drudzy muszą zrezygnować z pełni swych praw politycznych, o ile chcą przed asymilacją się bronić.

To jest jedna metoda odnoszenia się większości do mniejszości.

Ale jest i metoda druga, zgoła odmienna.

Wezoram widzieliśmy jej przykład — na Łotwie. W państwie tem, liczącem na 1,200,000 ludności przeszło 400,000 obywateli mniejszości narodowych (60,000 Niemców, 90,000 Rosjan, 80,000 Żydów, 70,000 Białorusinów, 50 tysięcy Polaków itd.), wybuchło przesilenie gabinetowe. Okazało się, że mniejszości narodowe wraz z lewicą powinny wedle zasad parlamentarnych — po podaniu się do dymisji ministrowi prawicowemu — przystąpić do stworzenia rządu. I oto stała się rzecz — dla na-

szych stosunków — niebywała! Prezydent republiki p. Janis Tszakste zaproponował utworzenie gabinetu socjalistom, a kiedy ci odmówili, przedłożył tę samą propozycję reprezentantowi „Demokratycznego bloku mniejszości” rabinowi Nurokowi. Dalszy przebieg sprawy nie ma już więcej znaczenia zasadniczego. Czy telnicy znają go z telegramów.

Doniosłym jest atoli sam fakt, iż reprezentant klubu mniejszości narodowych tworzył rząd i spotkał się w swych pertraktacjach ze stronnictwami z pełną życzliwością i sympa-

tją większości ugrupowań Saejmy (sejmu łotewskiego). Miarodajne czynniki na Łotwie nie stoją, jak widać, na stanowisku dwóch klas obywateli, skoro narodowemu Żydowi i sjonizście, wybitnemu działaczowi na kongresach mniejszości narodowych mógł prezydent powierzyć misję tworzenia rządu, a opinia publiczna na nie podniosła larum i nie straciła równowagi.

Na Łotwę, panie Grabski, uczyć się zasad nowoczesnych o równości obywatelskiej, o sposobach pielęgnowania patriotyzmu u wszystkich obywateli państwa i o podstawach, na jakich oprzeć się winno państwo demokratyczne! Na Łotwę, panie Grabski, na Łotwę!

Senat amerykański uchwalił pewne ulgi w ustawie antyimigracyjnej

30.000 imigrantów poza kwotą.

(Telegram własny „Nowego Dziennika”)

Waszyngton, 15 12 ZAT. Zgodnie z życzeniem prez. Coolidgea, który oświadczył się za zniesieniem ograniczeń imigracyjnych, powodujących rozdzielenie rodzin, o czem pisaliśmy kilka dni temu, senat amerykański rozpatrywał bill deputowanego Wodwortha, który przewiduje szereg ulg w obowiązujących przepisach imigracyjnych.

Nad projektem rozwinęła się namiętna dyskusja. Przeciwnicy ulg imigracyjnych starali się wszelkimi sposobami utracić projekt Wodwortha, lecz ponieśli porażkę.

Senat uchwalił większością 39 przeciw 37 głosom wpuścić do Stanów Zjednoczonych poza kwotę 30 tysięcy imigrantów. Z przywileju tego będą mogły korzystać żony i dzieci mieszkańców Ameryki, którzy wprowadzić nie są jeszcze obywatelami Stanów Zjednoczonych lecz przybyli do kraju przed wydaniem ostatecznej ustawy imigracyjnej tj. przed lipcem 1924 i ubiegali się o uzyskanie obywatelstwa amerykańskiego.

W kołach imigracyjnych fakt przyjęcia tego billu wywołał wielkie zadowolenie.

Wicepremier Bartel o niedomaganiach w szkolnictwie wyższem

Polska zasypywana jest różnymi propozycjami pożyczek.

(Telefonem od naszego korespondenta)

Warszawa, 15 12 Sin. Na dzisiejszym posiedzeniu komisji oświatowej poseł Langer (Wyzw.) referował wniosek szeregu klubów o zmianie ustawy z 23 lipca i nowelę do tej ustawy z r. 1920 o szkołach akademickich. Wedle projektu tego ma być dodany nowy ustęp do art. ustanawiający, że studenci riedycyny, którzy ukończyli studia w r. 1927 i 1928 mogą uzyskać stopień doktora według dawnych przepisów, ale tylko do 31 grudnia 1928 r.

Pan wicepremier Bartel udzielił pewnych wyjaśnień. Mówiąc o studentach zwraca mowca uwagę, że chcieliby oni jak najmniej się uczyć. Młodzież nasza jest bardzo zdolna, jednakże jeżeli pójdziemy na drogę ustępstw, to nauce korzyści nie przyniesie.

Z kolei interpelowano ministra o prace nad ustawą o szkołach powszechnych, przyczem omawiano wszystkie typy szkół.

Min. Bartel zabiera ponownie głos i wygłasza dłuższe przemówienie o bolączkach szkolnictwa. Minister zwraca uwagę, że około 38 procent młodzieży akademickiej nie nadaje się do studiów uniwersyteckich. Zdarzają się na politechnice wypadki, że student nie umie podzielić ułamka przez ułamek.

Podczas egzaminów mowca zapytał jakiegoś studenta, czy umie coś z dziedziny historii literatury, czy wie coś o współczesnych autorach. Student odpowiedział, że wie o Zeromskim i zna jego sztukę „Biała rękawiczka”. Zapytany, czy był na tem w teatrze czy też zna z lektury, odpowiedział ów student, że zna sztukę z afisza teatralnego.

Z kolei zabrakł głos poseł Sommersteina (Kółko Żyd.), który poruszył sprawę szkół zawodowych i przemysłowych.

Pan Bartel zapytany w toku dalszej dyskusji o widoki na pożyczkę na inwestycje w szkolnictwie, odpowiedział: Droga budżetu normalnego załatwi się tego oczywiście nie da. Pomyśleliśmy bowiem cały szereg błędów. My albo budujemy rzeczy we wielkim stylu, albo nie robimy nic. Pan minister podkreśla, że mamy obecnie bardzo dobre konjunktury. Nie idziemy zagranicę po pożyczkę, ale zagranica zwraca się obecnie do nas. Z trzech stron zwracają się do nas „zprościami”. Wobec tego — powiada p. Bartel — będę musiał wybrać jedną z trzech panienek. Uroda panienek nie będzie mnie wcale obchodziła, lecz warunki na jakich zechce spędzić ze mną jakiś okres swego życia.

Sejm uchwalił budżet w trzecim czytaniu

(Telefonem od naszego korespondenta)

Warszawa, 15. 12. Sin. Na dzisiejszym posiedzeniu Sejmu Izba przystąpiła do dalszej rozprawy w trzecim czytaniu nad projektem budżetowym na pierwszy kwartał 1927. Pierwszy zabrał głos poseł Socjalistyczny (komunistyczny). Gdy mówca zwrócił się do narodu ukraińskiego z apelem, aby walczył o wyzwolenie społeczne, marszałek po uprzednim kilkakrotnym przywołaniu do porządku odebrał mowcy głos zamierzając, że trybuna sejmowa służy do tego, aby mówić do Sejmu a nie apelować na zeewnątrz.

Po przemówieniu pos. Prytuckiego przystąpiono

do głosowania, przyczem budżet został przyjęty w III. czytaniu.

Z kolei przystąpiono do trzeciego czytania ustawy o samodzielnym podatku wyrównawczym. W dyskusji zabrał głos pos. Frostig, który zwraca uwagę, że ustawa taka pozostawia samorządom pole do samowoli. W głosowaniu jednak mimo sprzeciwu pos. Frostiga, ustawa została przyjęta.

Na tem zakończyło się posiedzenie. Następne posiedzenie Sejmu odbędzie się najprawdopodobniej dnia 30 grudnia.

Wywiad marsz. Piłsudskiego z redaktorem „Tempsa” - zmyślony

Zaprzeczenie gabinetu ministerstwa spraw wojskowych.

(Telefonem od naszego korespondenta)

Warszawa, 15. 12. Sin. W związku z wywiadem marszałka Piłsudskiego z współpracownikiem „Tempsa” zwróciliśmy się do gabinetu ministerstwa spraw wojskowych z prośbą o wyjaśnienie sprawy. Otrzymaaliśmy następującą odpowiedź:

Pan minister spraw wojskowych w ciągu ostatnich dwóch miesięcy nie udzielał żadnego wywiadu współpracownikowi „Tempsa” i wogóle nie poruszył kwestji żydowskiej ani sprawy Koła Żydowskiego.

Sprawa dra Jana Badera przed Sądem Najw. w Warszawie

Wyrok uwalniający — zatwierdzony.

(Telefonem od naszego korespondenta)

Warszawa, 15. 12. Sin. Sąd Najwyższy w Warszawie rozpatrywał dzisiaj sprawę dra Jana Badera, oskarżonego o zabójstwo kolegi swego bhp. Marguliesia. Po przeprowadzeniu

rozprawy Sąd Najwyższy zatwierdził wyrok uwalniający sądu krakowskiego, odrzucając zażalenie nieważności prokuratora. Badera bronił adwokat Chmurski ze Lwowa.

Komisja senacka uchyla dekret prasowy

(Telefonem od naszego korespondenta)

Warszawa, 14. 12. Sin. Dziś przedpołudniem pod przewodnictwem obradowała senacka komisja prawnicza nad uchwalonym przez Sejm projektem ustawy o uchyleniu dekretu prasowego. W dyskusji wszyscy mówcy jednomyślnie wypowiedzieli się za koniecznością uchylenia powyższego dekretu, wobec czego ustawa została uchwalona. Ponadto w dyskusji poruszono kwestję uniemożliwienia w przyszłości wydania podobnych rozporządzeń w tej materji i uchwalono następującą rezolucję:

Senat stwierdza, że wobec ujawnienia różnicy poglądów między parlamentem a rządem w sprawie kontroli prasy, ustawy prasowe winny być wydane w drodze ustawodawczej.

Prócz tego zastanawiano się nad kwestją, czy wogóle nie należałoby cofnąć odnośnych pełnomocnictw w dziedzinie unormowania stosunków prasowych.

Dyskusji nie ukończono, odroczone ją do jutra.

Ciężkie zarzuty przeciw dyrektorowi departamentu hutniczego p. Świętochowskiemu

(Telefonem od naszego korespondenta)

Warszawa, 14. 12. Sin. Na dzisiejszym posiedzeniu komisji skarbowej budżetowej poruszono m. in. sprawę koncesji na eksploatację Solanki wopalniach państwowych, udzielonej towarzystwu Solway.

Poseł Kosydarski z Piasta w dłuższym referacie domagał się cofnięcia koncesji Solway ze względu na szkodliwą gospodarkę tego towarzystwa. Referent zanacza, że swojego czasu usunięty został dyrektor kopalni wielickiej profesor Dawidowski, znakomity fachowiec, który otrzymywał miesięcznie 500 złotych wynagrodzenia, a w jego miejsce przyjęto cukrownika, który z tem przedsiębiorstwem nie ma nic wspólnego i wyznaczono mu pensję 2 tysięcy złotych miesięcznie swego czasu — powiada referent — p. Dawidowski, po otrzymaniu dymisji zgłosił się do dyrektora departamentu górniczego p. Świętochowskiego, oświadczając mu, że ze stanowiska nie ustąpi. Wówczas p. Świętochowski odpowiedział: Ja p. p. zadowolony!

Obecny na sali p. Świętochowski woła: Nieprawda!

Referent Kosydarski bije pięścią w stół: To jest prawda! Chciał go pan usunąć dla zatuszowania swoich własnych sprawek.

Na sali powstaje wzburzenie. Wszyscy domagają się śledztwa nad obecnym na posiedzeniu Świętochowskim. Padają głosy: Zatrzymać go! Oddać w ręce prokuratora! Odstawić do kryminalu! i tp.

Przewodniczący pos. Byrka uspakaja obecnych.

Referent Kosydarski stwierdza jeszcze że rozważając rok temu z obecnym ministrem handlu i przemysłu a ówczesnym kierownikiem zakładów w Chorzowie p. Kwiatkowskim otrzymał od niego następujące oświadczenie:

Rozwój Chorzowa zawdzięczamy jego autonomji, bo gdyby Chorzów podlegał p. Świętochowskiemu groziłaby mu także ruina. Oświadczenie p. Kosydarskiego wywołało nadzwyczajne wrażenie.

General Deeds w Polsce

Telefonem od naszego korespondenta.

Warszawa, 15. 12. Sin. Sjonistyczna organizacja w Polsce zaprosiła do Polski angielskiego generała Deedsa, który przyjedzie do Warszawy 2 stycznia. Gen. Deeds wygłosi w Warszawie Łodzi i Krakowie odczyty na rzecz Keren Hajessod.

Nieprawdziwe pogłoski o ustąpieniu marszałka Rataja

(Telefonem od naszego korespondenta)

Warszawa, 15. 12. Sin. W dzisiejszym „Kurjerze Czerwonym” ukazała się wiadomość o rzekomej dymisji marszałka Rataja. Jak się okazało, pogłoski te nie odpowiadają prawdzie.

Rozprawa apelacyjna przeciwko Bauowi i Hryniewiczowi

(Telefonem od naszego korespondenta)

Warszawa, 15. 12. Sin. Przed sądem apelacyjnym w Warszawie toczyła się dzisiaj rozprawa przeciwko Bauowi i Hryniewiczowi, których sprawa pozostaje w związku z procesem b. preza PKO. Huberta Lindego. Rozprawa została odroczone. Sąd uchwalił zaważać różnych świadków i ekspertów w związku z zakupem gminu PKO w Łodzi.

Cwiczenia ułanów polskich na terytorjum niemieckim?

(Telegram własny „Nowego Dziennika”)

Berlin, 15. 12. (T). Tutejsze pisma notują w formie pogłoski wiadomość z miejscowości Gernsee na pograniczu niemiecko polskim, jakoby dnia 13 grudnia oddział ułanów polskich pod dowództwem oficera przekroczył granicę niemiecką i odbywał ćwiczenia na terytorjum niemieckim. Cwiczenia trwały podobno kwadrans, poczem oddział cofnął się ku granicy polskiej.

Mowa tronowa króla angielskiego

(Telegram własny „Nowego Dziennika”)

London, 15. 12. (L). Odracząc parlament, król wygłosił dzisiaj w izbie gmin mowę tronową, w której omówił wyniki obrad konferencji imperjum brytyjskiego. Przechodząc do strajku węglowego, król zaznaczył, iż strajk ten należy zaliczyć już na szczęście do przeszłości równocześnie jednak trzeba skupić baczną uwagę na przyszłość, by nie dopuścić do powtórzenia się podobnych wydarzeń.

—o—o—o—

Budżet wojskowy nie będzie zmniejszony

(Telefonem od naszego korespondenta)

Warszawa, 14. 12. Sin. Wasz współpracownik z prośbą o wyjaśnienie, czy rząd zamierza wprowadzić redukcję czasu służby wojskowej oraz redukcję budżetu wojskowego, na co otrzymał odpowiedź, że redukcja budżetu nie może nastąpić z powodu spadku naszej waluty, a redukcja czasu służby mogłaby nastąpić dopiero po uchwaleniu ustawy o wychowaniu fizycznym młodzieży.

Wzrost wpływów podatkowych we Francji

(Telegram własny „Nowego Dziennika”)

Paryż, 14. 12. (K). Wskutek poprawy kursu franka nastąpiła ostatnio znaczna wyżka wpływów podatkowych. Podatki bezpośrednie przyniosły w roku bieżącym 25 procent więcej aniżeli w roku ubiegłym i osiągnęły sumę 4.2 miliardów franków.

Turcja powiększa zbrojenia

(Telegram własny „Nowego Dziennika”)

Konstantynopol, 14. 12. D. Pod wpływem pogłosek o rokowaniach grecko-włoskich w sprawie zawarcia paktu przyjaźni, rząd turecki zarządził zwiększone pogotowie na granicach oraz powiększył stan uzbrojenia armji. W szczególności zakupiono nowe okręty wojenne. Pogotowie artylerji umieszczono na wybrzeżach.

Nieszczęśliwy wypadek na ćwiczeniach

Moskwa, 14. 12. (D) W pobliżu Odessy podczas ćwiczeń wojskowych wydarzył się katastrofalny wybuch amunicji, przyczem 4 żołnierzy zostało zabitych a 8 ciężko rannych.

Kontrola fortyfikacji niemieckich na Wschodzie

(Telegram własny „Nowego Dziennika”)

Berlin, 15. 12. (T) Z Królewca donoszą: Od wczoraj bawi tutaj członek międzysojuszniczej komisji kontroli militarnej nad Niemcami, włoski pułkownik Assarelli, który dokonywa inspekcji tutejszych za-

budowań fortyfikacyjnych. Prawdopodobnie dokona pułkownik Assarelli inspekcji szeregu innych fortyfikacji niemieckich na Wschodzie.

Dwaj jubilaci

50-lecie urodzin towarzyszy Dra Hilfsteina i Dra Wahrhaftiga.

Sjonizm krakowski — a śmiało można powie-
dziec, że sjonizm całej Małopolski zachodniej
— święci obecnie jubileusz 50-lecia urodzin to-
warzyszy swoich i przywódców dra Hilfsteina
i dra Wahrhaftiga.

Nie będzie to z pewnością po myśli jubilatów,
że wogóle pro foro externo jubileusz ich świę-
cimy i publicznie mówimy o ich niespożytych
dla ruchu naszego zasługach. Ale skoro wład-
ność o święceniu przez nich 50-letnich urodzin
dostała się już na forum publiczne, musi stać
się zadość prawdzie i musi należyty hołd być
oddany rzetelnej zasłudze.

Trudno istotnie wyliczyć jakiegokolwiek przed-
sięwzięcie o charakterze narodowo-żydowskim
i sjonistycznym w naszym mieście i naszej
dzielnicy, któreby nie zostało stworzone albo
wyłączone przez tow. Hilfsteina lub Wahrhafti-
ga, albo przy wybitnej, decydującej ich współ-
pracy. Jeżeli mimo to na zewnątrz stosunkowo
rzadko wybijały się te nazwiska, to jedynie tyl-
ko z powodu wrodzonej, nieraz wprost przesad-
nej skromności towarzyszy naszych, którzy
niczego tak nie unikali i nie unikają, jak rozgło-
su i wyrazów uznania.

A jednak dziś, kiedy wbrew intencji naszych
towarzyszy wtajemniczeni, zostaliśmy w ich
prywatne święto rodzinne, niech nam wolno
będzie przypomnieć, że towarzyszy Hilfstein
jest nie tylko od lat kierownikiem biura ŻFN na
zachodnią Małopolskę i Śląsk, nie tylko preze-
sem i wprost filarem tak doniosłej i poważnej in-
stytucji, jaką jest Żydowskie Towarzystwo
Szkoły Ludowej i Średniej w Krakowie, nie-
tylko kilkakrotnie przewodniczącym Egzeku-
tywy organizacji sjonistycznej w naszej dzielni-
cy i obecnym najbardziej może aktywnym jej
współpracownikiem, ale — i to w pierwszym
rzędzie — inspiratorem i duszą i sumieniem ca-

łej bez wyjątku pracy sjonistycznej na naszym
terenie.

Towarzyszowi Wahrhaftigowi zaś, my prze-
dewszystkiem — „Nowy Dziennik” — zawdzię-
czamy swoje — istnienie. Dr. Wahrhaftig był w
roku 1918 tym, który rozumiejąc potrzebę i ko-
nieczność pisma politycznego, służącego intere-
som żydowskim i idei narodowo-żydowskiej,
podjął gigantyczne niemal na owe czasy zadanie
stworzenia pierwszego dziennika żydow-
skiego — nie tylko w Polsce, ale wogóle na
świecie — w języku nieżydowskim. Sceptycy
uważali wówczas usiłowania dra Wahrhaftiga
i bliższego grona jego przyjaciół za fikcję i ilu-
zję. Wszakże trzeba było dziennik krakowski
drukować aż w Morawskiej Ostrawie, bo żad-
na drukarnia w Krakowie nie miała odwagi dru-
kowania „Nowego Dziennika”. Wytrwałość,
ofiarność i całkowite oddanie idei sjonistycznej
pozwoliło jednak drowi Wahrhaftigowi i jego
przyjacielom pokonać wszystkie trudności.

To jest tylko jeden czyn dra Wahrhaftiga. Po
zatem stoi dr. Wahrhaftig od długiego szeregu
lat w pierwszym szeregu kierownictwa sjonis-
tycznego, piastował wielokrotnie, ostatnio aż
do listopada b. r., prezesurę Egzekutywy Orga-
nizacji sjonistycznej w naszej dzielnicy, a jego
zasługi jako referenta politycznego Egzekuty-
wy są prosto nieocenione.

Nie chcemy jednak naprawdę robić więcej
przykrości naszym towarzyszom jubilatów...
Pochwały są czemś, co stanowczo nie odpowia-
da ich charakterowi i naturze. A jeśli ktoś koń-
czy 50 lat, to nie jest to jeszcze powód, ażeby
czynić mu przykrości...

Życzymy naszym towarzyszom długich ie-
szcze lat pracy i sukcesów na niwie sjonizmu,
a sjonizmowi wielu takich sjonistów, jak Chaim
Hilfstein i Samuel Wahrhaftig.

Trójprzymierze między Francją, Anglią a Niemcami?

Znamienny głos londyńskiego „Observera”

Londyński dziennik „Observer” pozostający
w ścisłych stosunkach z Foreign Office zamie-
ścił niedawno artykuł wstępny, który nie-
tylko w Anglii, ale i w całej Europie wywo-
łał olbrzymią sensację. Artykuł ten zajmuje
się wytycznymi linjami polityki angielskiej
i dochodzi do konkluzji, że podstawą trwa-
łego pokoju w Europie może być tylko trój-
przymierze między Anglią, Francją a Niem-
cami. Ponieważ sprawa jest niezmiernie do-
niosłością dlatego podamy artykuł ten w stre-
szeniu:

„Observer” wychodzi z założenia, że mo-
żliwości konfliktów w Europie muszą być
w ciągu dziesięciu najbliższych lat usunięte,
jeśli miema znowu dojść do wielkiej wojny
światowej. Trwały pokój w Europie może
obecnie zapewnić nie sama tylko Liga Naró-
dów. Utrzymanie pokoju zależy od zasadni-
czego porozumienia się Anglii, Francji i Nie-
miec. Jeśli te kraje dojdą do porozumienia
poza Ligą Narodów i to swoje porozumienie
wniosą do Ligi, będzie można mówić o opa-
nowaniu sytuacji w Europie.

„Observer” następnie zajmuje się kwestją,
w jaki sposób to porozumienie może nastą-
pić. Niemcy przy każdej koncesji, o którą się
starają, żądają wszystkiego. Dla Anglii i Fran-
cji nadszedł jednakowoż moment, by teraz
wszystkie sporne problemy niejako jednym
ciąciem rozwiązać. Niemcy muszą otrzymać
satisfakcję tak w sprawie rozbrojenia, jako-
też w sprawie zniesienia okupacji w strefie
padreńskiej. Aż do 11 listopada 1927 roku
musi nastąpić zupełna ewakuacja wojsk oku-
pacyjnych z niemieckiego terytorjum. Francja
przez pakt Locarneński otrzymała zupełną
gwarancję swego bezpieczeństwa, gdyż An-
gliję zobowiązała się całkiem wyraźnie stanąć
po jej stronie na wypadek, gdyby została
zaatakowana. Niemcy znajdują się teraz na
drodze rozstajnej. Wybiła godzina przezna-

czenia dla Niemiec. Niemcy muszą albo ob-
jąć przewodnictwo w konstrukcyjnej polityce
pokoju na kontynencie, albo też wszystko
postawić na jedną kartę i chwycić się znowu
oręża. Dwie te tendencje rozdzielają Niemcy
współczesne, a niestety tendencja military-
styczna jest jeszcze w Niemczech zbyt silną.
Niemcy skłaniają się wciąż jeszcze ku temu,
by lekceważyć inne ludy i inne rasy, cho-
ciaż za to lekceważenie tak wielką zapłaciły

Na horyzoncie politycznym

Antypolski wiec protestacyjny w Paryżu

Z Paryża donosi nam nasz korespondent
pod data 11 bm:

Odbył się tu wiec protestacyjny przeciw „bia-
temu terrorowi w Polsce. Wiec zwołany został
przez komitet amnestyjny dla więźniów poli-
tycznych w Polsce. Przemawiali między inny-
mi także profesor Baillet i Ferdynand Buisson,
członek Ligi Obrony praw człowieka. Wszy-
scy mówcy podkreślają, że obecnie za rządów
marsz. Piłsudskiego istnieje w Polsce więcej
więźniów politycznych, niż przedtem. Liczba
ich dochodzi, jak twierdzą do 60,000. Nie mogą
zrozumieć tego, że przyznawanie się do komu-
nizmu jest w Polsce surowo karane, skoro we
Francji partja komunistyczna jest zupełnie le-
galna.

Poeta Georges Cheneviere, który razem z Du
hamelem zwiedzał Polskę, skarży się na nie-
przychylnę przyjęcie przez prasę. Nie udało
się im zwiedzić więzień, ale od dawnych wię-
źniów dowiedzieli się o położeniu więźniów poli-
tycznych w Polsce.

Inni mówcy cytują dokumenty przedstawia-
jące więziennictwo w Polsce w bardzo smut-
nych barwach. Wszyscy prawie podkreślają, że
wiec zwołano nie ze względów politycznych,

już karę. Niemieckie ręce wprawdzie zostały
rozbrojone, ale niemieckie mózgi wciąż pra-
cują, by utrzymać psychozę wojenną w Eu-
ropie.

By dopomóc tendencji pokojowej do zwy-
cięstwa, należy Niemcom otworzyć perspek-
tywę wstąpienia do trójprzymierza. Na zbli-
żającej się konferencji gospodarczej w Ge-
newie można Niemcom pozostawić główną
rolę, a pretensje ich do kolonij mogą być za-
spokojone tylko na podstawie najściślejszej
przyjaźni z Francją i Anglią. Bez tej przy-
jaźni byłoby szaleństwem zaspakajając apetyty
Niemiec na tem polu.

Następnie „Observer” zajmuje się proble-
mem włoskim, uważając, że zachodzi uderza-
jące wprost podobieństwo między Mussoli-
nem a Wilhelmem II. Mussolini powtarza
wszystkie błędy Wilhelma II. Powinno się
od Mussollniego zażądać, by nie przenosił
taktyki faszystwu do polityki zagranicznej.
Granice świata są ściśle określone i dlatego
świat nie może żyć w atmosferze ciągłej
obawy, że Włochy zakłócać pokój.

Następuje najsensacyjniejsza część artykułu,
a mianowicie oferta pod adresem Berlina
i Rzymu. Anglia musi uczynić próbę, by
konkurujące ze sobą pretensje do kolonij
Niemiec i Włoch zaspokoić. Karta Afryki
musi być inaczej uregulowaną, a Francja
i Anglia przy współudziale Belgji i Portugalji
muszą utworzyć nowy system mandatów, by
zadość uczynić pretensjom Włoch i Niemiec.

„Observer” kończy swój artykuł zapew-
nieniem, że myśli w nim poruszone nie są
tylko wyrazem redakcji, lecz że za tym pro-
gramem stoją miarodajne czynniki w Anglii.

Przytoczyliśmy cały ten artykuł w obszer-
nym streszczeniu, ponieważ jest nadzwyczaj
cennym dokumentem, ilustrującym jasno ten-
dencje polityczne Anglii, zmierzające do no-
wego trójprzymierza. Zarysowuje się nowa
konstelacja polityczna w Europie, wobec któ-
rej Polska nie może przejść obojętnie.

Francuzi bowiem żywią i żywią sympatię dla
Polski, ale ze względów czysto ludzkich.

Przyjęto rezolucję, domagającą się zupełnej
amnestji dla więźniów politycznych oraz pro-
testującą przeciw uwłóczeniu Dr Kruka. Rezo-
lucję tę postanowiono złożyć na ręce konsula
polskiego w Paryżu.

Odpowiedni telegram protestacyjny wystoso-
wano do Prezesa Rady Ministrów w Warsza-
wie.

Hamlet jako politicum

Donieśliśmy już o tem, że intendent teatru
państwowego w Berlinie Jessner insceni-
zował niedawno „Hamleta” jako groteskę.
Ostrze satyry skierowane były przeciwko
królowi Kludjuszowi, którego wraz z całym
dworem przedstawiono w świetle niebardzo
sympatycznym. Nacjonalistyczna frakcja w
parlamencie niemieckim wniosła interpelację,
w której wzywa do wydania ostrych za-
rządzeń, by nie dopuścić do... znieprawienia
klasycznego repertuaru. Interpelacja ta jest
w rzeczywistości skierowaną nie tylko przeciw
Jessnerowi, ile przeciwko republice, i dla-
tego lewica wraz z centrum i partją udową
wypowiedziała się bardzo ostro przeciwko
metodzie, by do teatru i sztuki przenieść
partyjne rozwydrzenie.

Opozycja w ros. partii kom. podnosi głowę

Opozycja, która na XV. zjeździe komunistycznej partii rosyjskiej poniosła zupełną klęskę i skazaną została na milczenie, przeniosła dyskusję na forum trzeciej międzynarodówki. Zagałł dyskusję Zinowiew, który w swojej mowie zarzucił egzekutywie orjentację na prawo i próby wskrzeszenia dawnego rewizjonizmu. Twierdzenia Zinowiewa podtrzymał Kamieniew, który szerzej rozwinął tezy Zinowiewa, utrzymując, że hipoteza, jakoby w pojedynczych państwach w obrębie kapitalistycznej gospodarki można już teraz przystąpić do realizacji socjalizmu, oznacza właściwie bankructwo rewolucyjnego socjalizmu i przyznanie się do tego, że perspektywy ogólnej światowej rewolucji są bardzo słabe. Mowy te wywołały bardzo ostrą odpowiedź Stalina, która sprowokowała Trockiego do wystąpienia. Trocki wygłosił długą mowę w języku niemieckim, a punktem wyjścia jego przemówienia była teza, że sowieci są tylko częścią kapitalistycznego systemu, zależną w zupełności od całości. Zdaniem Trockiego jest obecnie zwycięstwo rewolucji socjalnej na całym świecie niemożliwe. Bez pomocy rządów proletariackich w krajach przemysłowych Europy komunizm w sowiecach nie będzie się mógł utrzymać. Zdaniem Trockiego twierdzenie Stalina, że rewolucja światowa i upadek kapitalistycznego systemu w Europie nastąpi w ciągu 15—20 lat, jest szkodliwą iluzją, gdyż co najmniej 40—50 lat potrzeba, by rewolucja światowa mogła skoncentrować wszystkie swe siły do ataku na kapitalizm.

Prasa komunistyczna z „Prawdą” na czele bardzo ostro atakuje opozycję i wzywa do ostrych przeciwko niej represyj.

Premjer węgierski hr. Stefan Bethlen.

Program stacji broadcast ngowych

Czwartek, 16 grudnia.

Warszawa (400 m) 15—15'15 Komunikat gospodarczy. 17—17'25 Odczyt pt. „Co się dzieje w ulu ziemnym”. 17'30—18'55 Koncert. 19—19'25 Odczyt pt. „Handel Polski”. 19'45—19'55 Nad program Rozmaitości. 19'55—20'20 Odczyt pt. „O istocie choroby zwałej raktem i walce z nią”. 20'30—22 Koncert wieczorny. Sygnal czasu. Informacje prasowe. Wieści (517.2, 577 m) 18'15 Koncert. 18'30 Odczyt o radju. 20'05 Recytacja Hugona Thimiga. 21'05 Wieczór muzyki kameralnej Wiadomości sportowe. Berlin (483, 566 m) 21 Koncert orkiestry dętej. 22'30—24'30 Muzyka do tańca. Budapeszt (55.6 m) 18'30 Muzyka cygańska. 21 Wieści i orkiestra smyczkowa. Medjolan (315.8 m) 20'45 Koncert. 22'45 Jazzband. Zaryb (500 m) 13'15 Wieści. 21'50 Nowości. Prognoza.

W obliczu uchwał genewskich

Przeгляд prasy polskiej.

Polska opinia publiczna zareagowała bardzo żywo na ostatnie uchwały genewskie w sprawie kontroli zbrojeń niemieckich. I nic w tem dziwnego. Wszak dla Polski postanowienia genewskie, ograniczające do minimum kontrolę militarną Niemiec, mają znaczenie domniujące, znacznie większe, aniżeli dla Francji, która od chwili Locarna poczęła myśleć przede wszystkim o własnym bezpieczeństwie, ze szkodą oczywiście dla swego wschodniego sprzymierzeńca.

Część opinii polskiej, mając na względzie układy locarneńskie, obwinia b. ministra Skrzyńskiego o to, że dał się w swoim czasie zahypnotyzować pacyfistycznym hasłem p. Brianda i zbyt lekkomyślnie zgodził się na rozdzielenie zach. i wschodnich paktów gwarancyjnych. I tak pisze „Głos Prawdy”:

„Nie zolał nas nigdy p. Skrzyński przekonać co do słodyczy owoców z drzewa locarneńskiego. Przeciwnie, byliśmy zawsze zdania, że mają one wyraźnie cierpki dla nas posmak i zrodziły się z pewnych odchyłków polityki francuskiej idących po linii najmniejszego oporu”.

Również „Kurjer Polski” i „Warszawianka” widzą źródła ostatnich uchwał genewskich w lekkomyślności polityki polskiej w Locarno. Pos. Stroński stwierdza w „Warszawiance”, że

„Z przerażającą dokładnością urzeczywistniają się zamysły Niemiec. Początkiem jest Locarno, tj. uspienie Zachodu i podważenie nienaruszalności Wschodu. Dalszym ciągiem jest wejście do Genewy, w sam środek Rady, a nawet w ciśniejsze grono uprzywilejowane, czyli położenie ręki na wszelkiej możliwości działania Ligi.

Małob yło w dziejach przykładów tak zapamiętałej ślepoty, w której polityka polska uprzejmie i zgodnie uczestniczy, chociaż wszystko to z największą dokładnością przygotowuje cios przeciw Polsce”.

Co wobec tego przygotowanego na państwo polskie ciosu czynić należy? „Głos Narodu” widzi tylko jedną drogę:

„Można było jeszcze wczoraj mieć pewne wątpliwości, czy wydatki wojskowe nie są zbyt wyśrubowane. Można było twierdzić z dużą słusznością, że gospodarstwo i finanse nasze nie wytrzymają tak wielkiego obciążenia na cele nieprodukcyjne, jakimi są zbrojenia militarne. Od chwili podpisania protokołu genewskiego argumenty te nie tracąc nic ze swej siły dowodowej, stały się jednak bezprzedmiotowe. Obecnie bowiem zbroić się musimy i nasz budżet woj-

skowy tylko rósć a nie zmniejszać się może. Nie lędzmy się! Budżet wojskowy rósć będzie. Od 13 grudnia musimy się bowiem liczyć z ogromnie zwiększonym niebezpieczeństwem na naszej zachodniej i północnej granicy”.

W tym samym duchu idą rozważania endeckiej „Gazety Warszawskiej Porannej”:

„Winniśmy raz wreszcie na serjo zabrać się do oczyszczenia podwórza własnego i do zorganizowania naszego gospodarstwa. Winniśmy raz wreszcie stać się moralnie, politycznie, ekonomicznie i wojskowo naprawdę mocarstwem, a nie być wciąż projektem na to państwo, które istotnie okaże się niezależnym, kiedy przyjdzie moment krytyczny dla jego przyszłości, a jednocześnie ufundowanym nie tylko na podstawach naturalnych, ale i na wielkim dobroku własnej pracy”.

Sytuacja jest naprawdę poważna, i stwierdzić należy z uznaniem, że — jak dotąd — prasa opozycyjna nie rzuca się z bezkrytycznymi zarzutami na obecny rząd, lecz rzeczowo i poważnie ocenia znaczenie uchwał genewskich. Szkoda tylko, że z nawoływaniem o wzmocnienie bezpieczeństwa na polu militarnym, nie idzie w parze apel o konsolidację wewnętrzną i przyciągnięcie polskich obywateli państwa do twórczej pracy państwowej.

Znajdujemy natomiast w prasie tego obozu głos wręcz przeciwny, głos, stanowiący dysonans tem więcej żaźny, ilcze ostatnio w związku z jubileuszem Stowarzyszenia Kupców Polskich w Warszawie mówiono wiele o zbliżeniu między kupiectwem polskim i żydowskim dla obrony wspólnych interesów gospodarczych. Oto na temat tego jubileuszu czytamy na łamach „Rzeczypospolitej” p. Korfańskiego:

„W handlu polskim i w stanie kupieckim pozatem wszystkim leżą jeszcze inne wielkie zadania, które oczekują na spełnienie, mianowicie spolszczenie miast i miasteczek polskich, uczynienie ich tak stuprocentowo polskimi, jak są one w Wielkopolsce i na Pomorzu. Tylko bowiem w ten sposób jedynie rozumny i jedynie praktyczny rozwiążemy kwestję naszego bytu i całej naszej przyszłości”.

Takim stawianiem kwestji i głoszeniem wyświechtanych hasel bojkotowych (do których sam p. Dmowski nie chce się już głośno przyznawać) „stuprocentowy” publicysta z „Rzeczypospolitej” wyświadcza idei państwowości polskiej—niedźwiedzia przysługę. Zaś w „praktyczność” zalecanego rozwiązania kwestji bytu i przyszłości polskiego kupiectwa również mocno należy wątpić... (M)

Lista Nr. 30

Funduszu Łańcuchowego na rzecz Żydowskiego Domu Akademickiego w Krakowie.

(Datki składać należy na konto PKO 400 165).

I. Dr. Maks Schenkel z Wiednia składa 100 Złotych.

II. Ignacy Bross składa 50 Zł i wzywa o złożenie odpowiedniej kwoty: 1) Dra Edwarda Ehrenpreisa, 2) Dawida Buchbanda we Lwowie.

III. Dr. F. Krieger w Żabnie składa 30 Zł i wzywa o złożenie odpowiedniej kwoty: 1) Dyr. Taubenschläga w Tarnowie, 2) Dra Aubera w Tarnowie, 3) Salomona Salpetra w Żabnie, 4) Dra Artura Edelsteina w Makowie, 5) Dra Ignacego Goldmanna w Myślenicach, 6) Dra N. Eisena w Gorlicach, 7) Dra H. Feita w Tarnopolu.

IV. Henryk Stiel składa 25 Zł i wzywa o złożenie odpowiedniej kwoty: 1) Apt. N. Zeimera, 2) Składnice apteczna „Zoria”, 3) Drog. Mr. Arnolda Reifera, 4) Karola Wiesera apt. w Przemyśle.

V. Firma F. Bondy i Ska składa 25 Zł i wzywa o złożenie odpowiedniej kwoty: 1) Jaróba Goldbaumo, 2) Jakóba Fasa, 3) B. Finste cwa, 4) Ksieba Zimetbauma,

VI. Leon Wald składa 25 Zł.

VII. Inż. Roman Weindling składa 10 Zł.

VIII. Salomon Laudsbergler składa 20 zł. I

wzywa o złożenie odpowiedniej kwoty: 1. Elższa Kopsa w Płaszowie, 2. Józefa Spingarna, 3. Józefa Ginziga, 4. Jakóba Feintucha, 5. Maksymiljana Wachsmanna.

IX. Edward Neufeld składa 25 zł. i wzywa o złożenie odpowiedniej kwoty: 1. Dyr. Rudolfa Biera, 2. Prok. Leona Bergera, 3. Prok. Jakóba Schenirera, 4. Dra Bernarda Frischera w Rajczy.

X. Dr. Leon Reifer składa 20 zł. wzywa o złożenie odpowiedniej kwoty: 1. Dra Oskara Isenberga w Mielcu, 2. Dra Adolfa Deichesa Dyr. Banku, 3. Dra Józefa Banneta.

XI. Dr. I. Minder składa 20 zł. i wzywa o złożenie odpowiedniej kwoty: 1. Dra Stanisława Keinera, 2. Dra Leona Goldberga, 3. Dra Henryka Leuchtera, 4. Dra Marcelego Herza, 5. Dra Salomona Herziga w Brzozowie,

XII. Dr. Ignacy Lewitter składa 20 zł. i wzywa o złożenie odpowiedniej kwoty: 1. Dra Edmunda Sternbacha, 2. Dra Aleksandra Blanksteina, 3. Dra Michała Kornhausera w Warszawie.

XIII. Dr. Samuel Warhaftig składa 20 zł. i wzywa o złożenie odpowiedniej kwoty: Dra Leopolda Potoka.

XIV. Dr. Adolf Statter z Zakopanego składa 20 zł. i wzywa o złożenie odpowiedniej kwoty 1. Maksza Mongla w Zakopanem, 2. Mojżesza Stiela w Zakopanem, 3. Dra Jóba Piwoka w Zakopanem, 4. Adolfa Goldsteina w Zakopanem, 5. Józefa Ehrlicha w Zakopanem.

PRZEGLĄD GOSPODARCZY

Pod adresem Izby Skarbowej w Krakowie!

Rozpoczęły się już posiedzenia Komisji Odwoławczej dla podatku przemysłowego, do której wysłano wezwania tym wszystkim płatnikom którzy żądali by ich po myśli artykułu 90 ustawy o podatku przemysłowym wezwano na posiedzenie.

Osobiste stawiennictwo, możliwość uzasadnienia ustnego odwołania cenią sobie płatnicy i dlatego każdy pokrzywdzony, a jest ich bardzo wielu, choćby był z odległych stron przybywa na tę rozprawę odwoławczą. Tymczasem okazuje się, że posiedzenie jest zwołane na godzinę 10 rano, a sprawę wywołują dopiero o godzinie 1-szej lub 2-giej w południe, albo komunikuje się zwołanym na g. 10 rano, że posiedzenie odbędzie się o godz. 5-tej po południu. Izba Skarbowa winna się z tem liczyć, że nikt nie może zostawić swego przedsiębiorstwa na cały dzień

i kręcić się aż do znużenia po korytarzach Izby, gdzie znajduje się kilka krzeseł zaledwie. Izba Skarbowa winna się liczyć z tem, że wielu zamiejskowych, których sprawa zamiast o g. 10 rano przychodzi pod obrady o g. 7 wieczorem nie może już tego dnia wracać. W dalszym ciągu winna się Izba Skarbowa liczyć z tem że strony ustanawiają dla zawilskich spraw, wymagających prawnej obrony za pomocą adwokatów, w którym to wypadku powyższe postępowanie sprawę nader komplikuje. Adwokat po godzinie lub dwóch czekania musi z zastępstwa zrezygnować, a strona nie ma ani czasu ani trzeźwości ustanowienia innego pełnomocnika.

Należy zatem przedewszystkiem wprowadzić porządek, wyznaczyć rozprawy na ściśle określony czas i wyznaczonej pory trzymać się.

Los ankiety o godzinach pracy w handlu

Jak wiadomo w Ministerstwie Pracy i Opieki Społecznej odbyła się w swoim czasie konferencja, na której przedstawiciele handlu wypowiedzieli się w sprawie godzin w handlu. Opinie różnych sfer handlowych okazały się do tego stopnia sprzeczne, że niemożliwe było opracowanie uzgodnionego projektu ustawy. Wobec tego Ministerstwo Pracy zebrało tylko niezbędne materiały, które są obecnie uzgadniane na konferencjach wewnętrznych. Jak się dowiadujemy sprawa ta się przeciągnie, gdyż po opracowaniu materiału zwołana zostanie jeszcze jedna konferencja porozumiewawcza. Głównie chodzi o zrównanie w prawach, co do godzin handlu, sklepów spożywczych z cukiernikami i jadalniami, usunięcie z projektu rządowego przerwy obiadowej oraz wyeliminowanie niektórych kategorii zakładów, jak to: fryzjerskich, fotograficznych itd., jako mających charakter przedsiębiorstw rzemieślniczych.

Ceny surowców dla przemysłu metalowego

Od dnia 1 grudnia br. notowano następujące ceny za jedną tonnę franco wagon stacja załadowania: surowka odlewnicza „Staporków” (loco huta) Nr. 0 — 210 zł., „Staporków” Nr. 1 — 200, Nr. 2 — 190 zł., Nr. 3 — 180, „Częstochowa” Nr. 0 — 200 zł., Nr. 1 — 190, Nr. 2 — 185, Nr. 3 — 175; żelazo

liwny (fragment lany) — 145 zł., żelazo handlowe krajowe — 325, bednarko gorąco walcowana — 390 zł., walcówka — 375 blacha gruba 5 mm. i wyżej — 400, cienka do 5 mm. — 485 zł.

Mydło

Na rynku mydła ruch przedsięwziętchny dość znaczny. Ze względu jednak na wielką ilość fabrykatów krajowych i częściowy import towarów obcych panuje w dziale tym poważna konkurencja, co zmusza hurtowników do obniżania cen częstokroć nawet poniżej własnych kosztów, byle tylko zdobyć odbiorców. Ceny lepszych gatunków kształtują się za 1 kg. następująco: Saturnia 1,60 — 1,70, Schicht 2,30 zł. Merkury 1,65, Radion 4,20, „Rewolwer” białe 2,25, „Rewolwer” żółte 1,90, niebieskie 1,75 zł. Od powyższych cen udziela się przy mydle „Radion” 15 proc. rabatu przy całkowitej wpłacie gotówkowej 20 proc. Ceny innych gatunków podane są przy całkowitem pokryciu gotówkowym.

SPRAWY CELNE. Izby handlowe otrzymały spis artykułów, które nie podlegają przy imporcie do Francji nowym, podwyższonym stawkom celnym oraz spis towarów, które przy eksporcie do Węgier winny być zaopatrzone w świadectwa pochodzenia aby mogły korzystać z ulg celnych, wynikających z traktatów, zawartych przez Węgry z poszczególnymi państwami. Dla uniknięcia nieporozumień przy odprawie celnej zainteresowani eksporterzy powinni przejrzeć wymienione spisy w Izbach Handlowych.

O WPROWADZENIE CEŁ WYWOZOWYCH. Wobec niedostatecznej podaży zboża na rynku warszawskim, który jest największym konsumentem w Polsce, jak również niczem nieusprawiedliwionego podniesienia cen na zboże na różnych giełdach (na giełdzie warszawskiej żyto podskoczyło o 2 zł. na kw.) należy się spodziewać, że Rząd zdecyduje się na wprowadzenie w niedługim czasie ceł wywozowych na zboże chlebowe.

Z RYNKU ZBOŻOWEGO W WARSZAWIE. O negdaj 14 bm. na warszawskim rynku zbożowo-towarowym dla żyta i pszenicy panowała tendencja mocna. Żytem obracano po 42 zł., pszenicą po 54 zł. — wszystko za kwintal franco Warszawa. Podaż żyta jest w dalszym ciągu niska, transakcje zagranicą prawie zupełnie zamarły, gdyż ceny naogół są u nas o 10 proc. wyższe niż na rynkach zagranicznych. Wywożone jest obecnie żyto w bardzo małych ilościach, na które zawarto transakcje poprzemianio. Zdaniem zainteresowanych kół eksporterów — ewentualny zakaz wywozu żyta w chwili obecnej nie interesuje ich, gdyż poziom cen na rynku wewnętrznym i tak nie pozwala dokonywania transakcji na wywóz.

Informator gospodarczy

M. L., PRZEMYSŁ: Zieloniewski i Chodorów — dywidenda już wypłacona.

A. IROJNI KRAKÓW: 1. Wartości przedwojennej polisy asekuracyjnej nie możemy podać. Zależy to bowiem od daty zawarcia od zapłaty odsetek, od tego czy polisa już zapadła i czy Pan ubezpieczenie chce utrzymać w mocy, czy też nie. (W najbliższym czasie ogłosimy artykuł, w którym podamy główne zasady waloryzacji ubezpieczeń przedwojennych i markowych). 2. Serbskie losy 2 proc. notują we Wiedniu 13 szylingów, a serbska pożyczka tytoniowa notują tamże po 10 szylingów.

ZŁOTA

CZEKOLADĘ GORZKA

POLECA FABRYKA

A. PIASECKI S. A. KRAKÓW

ANATOL FRANCE

Pan Pigeonneau

(Przeład Dra Fabjana Rosnera)

(Ciąg dalszy)

Kilku moich kolegów, z którymi wyszedłem ze słońca po skończonym posiedzeniu składam mi serdeczne życzenia — chcę wierzyć w ich szczerść.

Obok lwa Creuzota, gdzie zatrzymałem się chwilowo, by pożegnać towarzyszy, ujrzałem mężczyznę z uszyjką b. odą i jego piękną towarzyszkę wsiadających do powozu. Znalazłem się wówczas przypadkowo w towarzystwie pewnego uczonego, wytwornego światowca i wybitnego znawcy teoryj kosmicznych. Piękna dama wychyliła swą głowę i piękną rączkę z okna powozu, zawołała go po imieniu i rzekła z lekkim akcentem angielskim:

— Zapomina pan o mnie zupełnie.

Gdy powóz się oddalił, zapytałem mego światłego towarzysza kim jest uroczą kobietę i jej towarzysz.

— Cóż to, nie zna pan miss Morgan i lekarza Daouda, który wszystkie choroby leczy hypnotyzmem, magnetyzmem i sugestją. Annie Morgan jest córką najbogatszego przemysłowca w Chicago. Przy była niedawno ze swoją matką do Paryża i wystawiła wspaniałą wille na Avenue de L' Imperatrice. Odmacza się niezwykłą inteligencją.

— Zdolałem już sam inteligencję tej Amerykanki zauważyć.

Mój światły towarzysz uśmiechnął się i uściśnął mi rękę.

Zaszedłem na ulicę św. Jakóba, gdzie od lat trzydziestu zamieszkuje skromny apartament. Z okien mego gabinetu rozciąga się widok na wierzchołki drzew Luksemburskiego ogrodu. Zasiadłem do pracy.

Przez trzy dni bez przerwy prawie siedziałem nad

małą statuetką, wyobrażającą boginię Pacht o głowie kota. Widział na niej napis źle zrozumiany przez Grebaulta. Przygotowałem o tym posążku odczyt. Łzygoda moja w Instytucie nie wywarła na mnie tak wielkiego wrażenia, jak to zrazu się obawiałem i wcale mnie nadmiernie nie wzruszyła. Prawdę powiedziawszy, zapomniałem o tem powoli, lecz nowe wypadki, które niebawem nastąpiły, ożywiły znów wspomnienia owego odczytu.

Przez całe trzy dni pracowałem spokojnie nad komentarzem do posążku bogini Pacht, przerywając pracę jedynie lekturą dzienników zapamiętanych pochlebnymi recenzjami o moich dziełach naukowych. Niektóre z tych dzieł nie mając nic wspólnego z prawdziwą wiedzą szczególnie wychwalały wspaniałe zakończenie mego odczytu. „Pan Pigeonneau przygotował nam prawdziwą niespodziankę”. Niepotrzebnie nawet o tych głupstwach wspomina opinia prasy jest mi zupełnie obojętną.

Otóż od trzech dni siedziałem niby więzień wśród czterech ścian mego pokoju, gdy nagle zadźwięczał mi odgłos przeraźliwego dzwonka. Silne pociągnięcie sznura wyrażało jak gdyby rozkaz i jakąś tajemniczą energję. Przestraszony otwieram drzwi i spotykam młodą Amerykankę która z tak niezwykłą uwagą słuchała mego odczytu. Miss Morgan we własnej osobie.

— Pan Pigeonneau?

— Tak, to ja.

— Poznaję pana, jakkolwiek nie ma pan na sobie zielonkawatego ubrania, lecz proszę, nie ubieraj go pan dla mnie. Wolę, by pan pozostał w tym domowym stroju.

Wprowadziłem ją do mego gabinetu. Spojrzała z zaciekawieniem na papyrusy, druki i obrazki pokrywające ściany mego gabinetu pod sam sufit, zatrzymując się nieco dłużej przy posążku bogini

Pacht. Oglądała ją chwilę w milczeniu.

— Słyszna jest ta bogini.

— Czy pani mówi o tym posążku? Jest ciekawy ze względu na szczególny napis, jaki się na nim znajduje. Czy może mi pani powiedzieć, dlaczego zaszczyca mnie odwiedzinami.

— Mniejsza o napisy, ale kocia twarz tej Bogini jest niezwykle misternej roboty. Zapewne pan nie wątpi wcale o tem, panie Pigeonneau, że ten posążek jest rzeczywistą boginią.

Z pewnem oburzeniem zaprzeczyłem dziewczynie po dejrzeniu.

— Tego rodzaju myśli byłaby fetysyzmem.

Jej duże zielone oczy patrzyły na mnie z kłopotem.

— Ach, więc pan nie jest fetyszystą. Nie przypuszczałam że można być archeologiem, nie będąc zarazem fetyszystą. Jakże więc może pana interesować Pacht, jeśli pan nie wierzy, że to bogini. Lecz zostawmy to. Przyszłam do pana w ważnej sprawie.

— Bardzo ważnej?

— Tak jest, chodzi o koszt, proszę mi tylko spojrzeć.

— Z przyjemnością.

— Czy nie znajduje pan, że profil mego twarzy ma w sobie coś z rasy samickiej.

Nie wiedziałem, co na to odpowiedzieć, bowiem nigdy nie prowadziłem podobnych rozmów. I rzekła, nie czekając odpowiedzi:

— Nie ma w tem nic dziwnego. Przypominam sobie, że byłam niegdyś Egipcjanką. A pan panie Pigeonneau, czy był pan Egipcjaninem? To dziwne, że pan tego sobie nie przypomina. Czy pan nie wierzy w wędrówkę duszy?

— Nic o tem nie wiem.

Ciąg dalszy nastąpi.

Winniczenko o Petlurze

Ważny dokument w sprawie Schwarzbarta.

Przesłuchanie ukraińskich świadków. — Konfrontacja z Schwarzbartem. — Zamiast ośmiu dwóch. — Co powiedział sędzia śledczy dzień nikarzom? — Śledztwo skończone. — „Powrót na Ukrainę”. — Winniczenko uważa Petlurę za uzurpatora. Drugie wydanie Denikina i Koczaka. — „Honor Petlury nie jest honorem ukraińskiego narodu” — oświadcza Winniczenko.

(Od naszego korespondenta paryskiego)

Z napięciem śledzono w kołach żydowskich przesłuchania świadków ukraińskich, które odbyło się dziś popołudniu u sędziego śledczego p. Peyre'a. Spodziewano się bowiem, że skoro zastępcy strony cywilnej wnieśli o przesłuchanie nowych świadków, przywiązywać musieli wielką wagę do ich zeznań. Tymczasem okazało się, że narobiono wiele hałasu o nic. Z ośmiu świadków powołanych przez sędziego śledczego pojawiło się zaledwie dwóch (!), a w dodatku świadkowie, którzy nic nie mieli do powiedzenia. Ciekawym jest że nie zjawiła się ani żona Petlury, ani też brat jego pułk. Petlura, Generał Solski, ani też Sławiński, do których zeznań przywiązywano wielkie znaczenie, również nie byli obecni.

Przesłuchani świadkowie Kaczura i Fitluk powtórzyli tylko to co zeznali ich poprzednicy, twierdząc że Petlura przy każdej sposobności manifestował swe sympatie (!) do Żydów i że w żadnej nie stał styczności z pogromczykami. Fitluk, b. komisarz policji w Proskurowie, nie przeczy wcale, że pogrom miał miejsce, ale sądzi, że wieści o nim są mocno przesadzone, gdyż ofiary żydowskie nie były tak liczne, jak się na ogół podaje. O ile jemu też wiadomo, nie został ten pogrom wywołany przez atamana Petlurę.

Następnie odbyła się konfrontacja tych świadków z Schwarzbartem, który wszystkim twierdzeniom świadków zaprzeczył kategorycznie, podtrzymując wszystko to co dotychczas powiedział. Na ten przesłuchanie skończono.

Sędzia pan Peyre, zainterpelowany przez dziennikarzy, oświadczył: „Tyle tylko mogę panom powiedzieć, że dzisiejsze przesłuchanie nie przyniosło nic nowego. Proszono mnie, abym zawezwał świadków — zawezwałem. Przesłuchałem tych którzy się zjawili. Więcej przesłuchań nie będzie. „L'instruction est close” — śledztwo jest zamknięte“*).

Tymczasem, gdy wszystko jest już przygotowane do procesu, obrona dostała jeszcze jeden niezmiernie ważny dokument. Jest nim najnowsza broszura Winniczenki p. t.: „Powrót na Ukrainę”, która pojawiła się kilka dni zaledwie temu. Winniczenko, który przez pewien czas sam stał na czele dyrektorjatu, zajmuje się w swej broszurze m. i. także sprawą Schwarzbarta, a w związku z tem i atamanem Petlurą. Charakterystyka Petlury, jaką daje Winniczenko, jest wybitnie negatywną. Petlura przedstawiony jest jako uzurpator, jako człowiek o ciasnym światopoglądzie i o drobnomieszczańskich ambicjach. Jest to tembardziej godne uwagi, że zdanie to wypowiedziane jest przez wybitnego ukraińskiego działacza. Jako Ukraińiec, Winniczenko powiedział bardzo dużo. Więcej — choćby nawet wiedział — nie woino mu było powiedzieć.

Oto kilka ciekawych ustępów z tej broszury:

„Petlura nie był żadnym przedstawicielem ukraińskiego narodu. Od tej chwili, kiedy on odrzucił, wyśmiewał i nogami wprost trącał te zasady, na mocy których on sam został członkiem dyrektorjatu, nie miał on więcej prawa mienić się przedstawicielem narodu ukraińskiego. Nazywając siebie prezesem dyrektorjatu, Petlura „sam ubrał sobie koronę”, popełniając tem akt nielegalny i zbrodniczy wobec „Trudowego Kongresu“.

„A oto niektóre elementy, które się nazywają ukraińskimi socjalistami, ogłosiły komunikat, w którym kwalifikują czyn Schwarzbarta „jako wystąpienie przeciwko całemu ukraińskiemu narodowi“.

„Czyniąc to socjaliści powinni byli zasta-

nowić się nad tem, czy tem oświadczeniem nie podpisali imieniem ukraińskiego narodu wszystkich osobistych czynów Petlury. Czy tem nie wcielają w ukraińską rewolucję, w cały ukraiński prąd wyzwoleniowy — czynów i postępowań Petlury?“

Więc Winniczenko przyznaje, że naród ukraiński rzecież nie może w „czynach Petlury“ widzieć powodów do dumy. Ale czytajmy dalej:

„A gdy naprawdę faktami i dokumentami zostanie wykazane i stwierdzone, jeżeli nie wina, to ta lub owa łączność między Petlurą a temi krwawymi, baniebnymi faktami naszych dziejów, czy znaczy to, że cały naród, rewolucja, nasze cierpienie i walka ma być tą oto łącznością splamiona? I wszystkie społeczno-polityczne dążenia Ukraińców, wszystkie ukraińskie koła, muszą ponosić odpowiedzialność za jedną osobę? A słowo „Ukraińiec“, ma się stać synonimem słowa „Petlurowiec“, które stoi w związku z tymi baniebnymi faktami?“

Jest zatem zrozumiałem, jakimi kierowany względami Winniczenko chce wykazać, że Petlura nie był reprezentantem narodu. W

WIADOMOSCI ŻYDOWSKIE.

Drugi kongres sjonistów-rewizjonistów

PARYŻ. (ZAT.). Dn. 26-go grudnia br. odbędzie się w Paryżu otwarcie drugiego kongresu sjonistów-rewizjonistów. W kongresie wezmą udział przedstawiciele 15 krajów europejskich i amerykańskich. Palestynę reprezentować będzie liczna delegacja. Kongres otworzy wice-przewodniczący związku sjonistów-rewizjonistów p. Włodzimierz Tiomkin. Na posiedzeniu inauguracyjnym kongresu p. Wł. Zabołyński wygłosi referat o sytuacji ogólnej w Palestynie i sjonizmie.

Watykan a Palestyna

RZYM. (ZAT.). Wizytator Watykanu w Palestynie Monsignore Robinson przedłożył sprawozdanie o sytuacji w tym kraju i wyruszył z powrotem do Palestyny. Przed wyjazdem został on przyjęty na dłuższym posłuchaniu przez papieża. Podczas tej audjencji zostały ustalone wytyczne działalności wizytatora watykańskiego w Palestynie.

Jak się dowiaduje korespondent Z. A. T.-nej, papież wyraził zadowolenie z powodu polepszenia sytuacji religijnej w Palestynie. Papież polecił Mons. Robinsonowi, aby działał w kierunku pokojowego porozumienia między różnymi elementami ludności palestyńskiej oraz wpływał na uspokojenie umysłów.

Leopold Hilsner w nędzy

PRAGA. (ZAT.). Leopold Hilsner, znany z głośnego procesu rytualnego w przedwojennej Austrii, znajduje się od dłuższego czasu w wielkiej nędzy i ostatnio zachorował ciężko. Przewieziono go do przytułku dla starców w jego rodzinnym mieście Velki Miseric w Czechach. Aby nie budzić antysemitycznych reminiscencji, został on zarejestrowany nie pod swym nazwiskiem, lecz pod nazwiskiem Himmelreich.

W sprawie rytualnego uboju bydła

W Monachjum odbyło się walne zebranie Towarzystwa Opieki nad zwierzętami w Bawarii. Ośrodkiem obrad była sprawa rytualnego uboju bydła. Wobec ujawniającego się ostatnio ruchu przeciwko rytualnemu ubojowi bydła w Bawarii, zabrał głos adwokat dr. Strauss, który bronił stanowiska Żydów ortodoksyjnych i wskazał, że żadna religja nie otoczyła zwierząt taką opieką jak żydowska. Niesłusznym jest, jakoby rytualny ubój bydła był źródłem większych cierpień niż inny system. Dyrektor instytutu fizjologicznego w Kopenhadze stwierdził niedawno, że rytualny ubój bydła może wytrzymać próbę w porównaniu z każdym innym sposobem uboju. Należy się strzedz zaprowadzenia zakazu uboju rytualnego, gdyż źródło tego ruchu należy doszukiwać się w antysemityzmie.

każdym jednak razie powyższy ustęp **wart** jest podkreślenia.

„Ataman Petlura, czytamy dalej, zajmował w dziejach ukraińskiej rewolucji to samo miejsce, co Denikin albo Koczak w dziejach rewolucji rosyjskiej. Wszyscy oni powoływali się na to, że istnieje ciągłość i jedność między rewolucją a ich władzą“.

Po porównaniu Petlury do Denikina **musi** Winniczenko, rozumie się, zaopatrzyć **swe** słowa w mały komentarz — ze względu na kwestję żydowską.

„Tak, byłoby niesprawiedliwością a nawet zbrodnią twierdzić, że ataman Petlura **miał** w kwestji żydowskiej te same przekonania, co wszyscy generałowie Denikin, albo Wrangel. Ale, będąc obiektywnym, nie można **ze** spokojnym sumieniem zaprzeczyć, że **cały** ograniczony, drobnomieszczański światopogląd Petlury, jego antydemokratyczna polityka, brak zrozumienia dla społecznego ruchu ludowego, jego podchlebianie się sferom wojskowym, brak woli i autorytetu — **wszystko** to, mówiąc z obiektywną bezstronnością, **pro**wadziło często wbrew woli samego Petlury, do czynów, który są podobne do czynów Koczaka i Denikina“.

„Niechaj przyjaciele Petlury i ci którzy **pod**zielają jego przekonania, stają w obronie jego honoru. Ale dla innych Ukraińców, dla których drogi jest honor całego ruchu **wy**zwoleniowego, niemożliwością jest tak **lekko** myślnie kryć uczynki poszczególnych osób. Czyny i honor atamana Petlury nie są **czy**namami i honorem narodu ukraińskiego“.

Tak wyraża się o Petlurze — Ukraińiec.

Paryż, 11 grudnia

H. Pfeffer.

DR. PRITCHETT, delegat fundacji Carnegie'ego, którego sprawozdanie o Palestynie wywołało **znana** polemikę z sjonistami amerykańskimi i prez. Weizmanem, oświadczył w wywiadzie z przedstawicielem ZAT-nej, że podczas swego dwutygodniowego (!) pobytu w Palestynie stykał się on przeważnie z przywódcami arabskimi m. in. z przewodniczącym egzekutywy arabskiej w Palestynie Mufą Kazim Paszą. Dr. Pritchett widział się również z pułkownikiem Kihem członkiem egzekutywy sjonistycznej lecz pułkownik Kish musiał wyjechać do Europy, nie mógł więc udzielić dr. Pritchettowi dużo czasu. — Nic więc dziwnego że po dwutygodniowym pobycie w kraju i po konferencjach przeważnie z Arabami, Dr. Pritchett mało wykazał... obiektywności.

NACZELNYM RABINEM FLORENCJI wybrany został — po dłuższym przesileniu na tem stanowisku — prof. Dr. Eljasz Artom, uczeń słynnego wieloletniego rabina Florencji prof. Margulies'a.

TRZY NOWE GIMNAZJA HEBRAJSKIE oraz żydowska średnia szkoła handlowa powstały z początkiem bieżącego roku szkolnego na Litwie kowieńskiej.

ZNANY MIZRACHISTA NIEMIECKI HANS GOSLAR, członek kahału berlińskiego i nadradca rządowy, został zamianowany radcą ministerjalnym.

Williams
dobrze goli

<p>HOLDER TOP normalne opakowanie mydła do golenia</p>	<p>DOUBLE CAP idealne opakowanie mydła do golenia</p>
<p>Przy nowem opakowaniu „Double Cap” unika się dotknięcia ręką mydła.</p>	
<p>Fabrykant: The J. B. Williams Company Glastonbury, Conn. U. S. A.</p>	
<p>Generalny przedstawiciel: M. E. MAYER, Wien I.</p>	
<p>Punkty sprzedażne:</p>	
<p>Dr. F. E. KAHNE, Kraków, Starowiślna 32 M. GRAFF, Warszawa, Jerozolimska 98</p>	
<p>Do nabycia wszędzie. Do nabycia wszędzie.</p>	

* O przesłuchaniu ostatnich dwóch świadków i zamknięciu śledztwa już pokrótce donosiliśmy. — Red.

Wiadomości z kraju

List ze Lwowa

(Od naszego korespondenta).

(Teit) Lwów 14 grudnia 1926.

Spółczesność żydowska we Lwowie będzie nader uroczyste obchodziło 25-lecie ŻFN. Podobnie jak w Warszawie, zostanie urządzony m. in. manifestacyjny pochód, w którym mają wziąć udział wszystkie instytucje żydowskie, reprezentacje parlamentarne, gimnazja i szkoły, związki i organizacje młodzieży itd. Pochód skieruje się na grób bhp. dra Gerszona Zippera, którego inicjatywie zawdzięcza Małopolska swą pierwszą składnicę krajową ŻFN przed wojną.

* * *

Przez cztery dni ubiegłego tygodnia obradowała konferencja organizacji chalucowej w Małopolsce, o-
besłana przez z górą 400 delegatów. W Zjeździe wzięli udział również reprezentanci zach. Małopolski i Śląska. (organizacja chalucowa zach. i wsch. Małopolski połączyły się na zjeździe w Tarnowie w roku 1923) Obrady obracały się około kwestji ujednostajnienia metod pracy wychowawczej, zorganizowania celowej hachszary przez stworzenie projektowanej przez C.K. Ezry wielkiej farmy rolniczej. Uchwały domagają się m. in. uwzględnienia szerszego, niż dotąd, elementu chalucowego w emigracji; wzywają ogół chalucowej do pracy w instytucjach sjonistycznych (KKL Ezra). Jedną z rezolucyj protestuje przeciw gnębieniu i prześladowaniu ruchu sjonistycznego w Rosji sowieckiej. W Zjeździe brali udział delegaci z Erec Izrael, członkowie kierowniczych ciał organizacji robotniczych, którzy pozostaną przez dłuższy czas na miejscu, jako instruktorzy przy organizacji chalucowej.

Młodzież ostatnio nie odznacza się zbyt wielkim aktywnością w pracy. Na wyróżnienie zasługuje pięknie pracująca organizacja młodzieży ludowej „Achwah“, która liczy już kilkadziesiąt grup na prowincji. Kierownictwo „Achwy“, świadome celów wydało kilka zeszytów czasopisma, które swą treścią świadczą o tem, że praca ideologiczna kierowników „Achwy“ wydaje piękne owoce. Młoda to, a rokująca jak najlepsze nadzieje na przyszłość, organizacja, stawia na pierwszym planie pracę ściśle sjonistyczną; palestyńską.

Jak się dowiadujemy, zostanie w niedługim czasie zwołany do Lwowa „Dzień młodzieży żydowskiej“. Myśl ta propagowana od kilku lat na łamach „Morji“, a ostatnio powtórzona również przez „Cofim“; zrealizowana została dotąd w zachodniej Małopolsce. Przykłada Krakowa w tym względzie podziała ożywczo. Projektowi „Jom Hanoar“ należy przyklasnąć z całego serca i życzyć mu, by doszedł rychło do skutku, czem przyczyni się do wniesienia ożywczego tężnia w pracę sjonistyczną naszej dzielnicy.

* * *

Życie artystyczne ostatnio dość się ożywiło. Cały szereg koncertów, imprez świadczy, dowodnie, że sezon już w całej pełni.

Teatry Mielskie pracują całą siłą pary. Podnieść należy pracowitość zespołu, zostającego pod celowym kierownictwem, dzięki której publiczność dość często ma możność zaznajamiania się z wartościami nowościami sezonu. Z premier ostatnich trzeba by wymienić komedję „Cały dzień bez kłamstwa“ Montgommery'ego, która odniosła świetny sukces kasowy, „Stodkiego kawalera“ Falla i in. Bardzo ciekawą nowością była sztuka amerykańskiego aktora O'Neilla „Pierwszy człowiek“, niegrana dotąd w całej Europie.

Dzięki ruchliwości dyrekcji miał Lwów możność delectowania się pierwszą, prawdziwą „Madame Butterfly“ w osobie egzotycznej śpiewaczki, p. Teiko Kiwa.

W niedługim czasie ma być wystawiona „Róża“ Zeromskiego i wznowione wspaniałe „Kredowe Kolo Klabuda, które na skutek nagonki z Warszawy musiało w zeszłym roku w pełni powodzenia zejść z afisza.

W „Małym“ występuje obecnie znany komik Antoni Fertner w „Kawiarce“. Występy jego cieszą się wielkim powodzeniem.

Dwa koncerty pieśni Wiktora Chenkina, piosenka rza art. teatru rosyjskiego „Niebieski Ptak“ stanowiły prawdziwe evenement artystyczne. Szczególnie podobały się pieśni chasydzkie w języku żydowskim odśpiewane.

* * *

Znany literat K. H. Rostworowski wygłosi w czwartek odczyt na temat: „Demokracja i dyktatorzy w świetle wieków“. Ma to być — zdaje się — an-tidotum na odczyt Sierżewskiego o Piłsudskim i Musolinim. Inna kwestja, czy dość skutecznie.

Odbyty onegdaj kongres partji „Undo“ „Ukraińskie Narodowo-Demokratyczne Objednanie“ zaznaczył się donośnym echem w całej prasie. Zdaje się

już dziś nie ulegać wątpliwości, że „Undo“, mimo negatywnego stanowiska wobec pewnych aktów międzynarodowych, weźmie czynny udział w przyszłych wyborach do Sejmu.

Na Zjeździe wziął górę kierunek radykalny. Skrzydło dra Kościa Lewickiego i grupa Dra Baczyńskiego zostały zupełnie wyeliminowane z kierownictwa partji.

* * *

W tych dniach zaczyna wychodzić pismo „Dziennik Lwowski“, które będzie popierało rząd obecny. Ma ono być organem wicepremiera Bartla. Redakcja składa się z samych „Piłsudczyków“.

Zastanowiony onegdaj organ demokratycznej inteligencji „Kurier Lwowski“, mający za sobą lata świetnej przeszłości przedwojennej (redakcja Wystoucha) ma się ukazać w niedługim czasie, jako popołudniowe pismo — sensacyjne.

Kolekcja dzienników żydożerczych została w ostatnich tygodniach „wzbogacona“ o jeden jeszcze okaz „Wywiad Codzienny“, konkurujący skutecznie w swym napastliwym antysemityzmie z Thumenowską „Gazetą Codzienną“. „Wywiad“ jest ponoć organem p. Zielińskiego, b. prezydenta Łucka, który został usunięty od władzy po przewrocie majowym i któremu niedawno odebrano za pewne sprawy Krzyż Zasługi.

Jak widać, w dziennikarskim światku Lwowa nie-
bywały ruch.

Sezon i to w pełni.

PRZEMYSŁ. (Kor. wł.) Walka o uruchomienie Stowarzyszenia Bankowego dla Handlu i Przemysłu. — Zwycięstwo zdrowej myśli. — Kłęska klikki asymilatorsko-agudowskiej.

Czytelnicy nasi znają dostatecznie walkę o uruchomienie Stowarzyszenia Bankowego dla Handlu i Przemysłu i o sanację panujących w tym banku stosunków. Postępowanie klikki asymilatorsko-agudowskiej z p. drem Scheinbachem na czele kilkakrotnie i należycie już piętnowaliśmy. P. dr Scheinbach zdecydował się wreszcie zwołać na ubiegłą niedzielę walne zebranie banku. Przygotowanie zebrania było nad wyraz „dobrowolne“ i prawdziwie „galicyjskie“. Na sali zebrali się jednostki, machery wyborczy, którzy mieli uratować pozycję i prestiż p. dr Scheinbacha. Tymczasem jednak po przemówieniach reprezentantów Stow. kupców pp. Gallera, Honigwachsa Miesesa i Schatzkara, którzy stanowczo i ostro zaprotowali przeciwko przeprowadzeniu wyborów zapomocą nieczłonków oraz członków przyjętych wbrew zgodzie członków dyrekcji p. dr Scheinbach, bojąc się następstw nielegalnie przeprowadzonych wyborów i rozumiejąc, że bez współpracy członków Stow. kupców bank uruchomiony nigdy nie będzie, wzgl. skazany będzie na wieczną vegetację, widział się zmuszonym poddać pod głosowanie wniosek na odroczenie wyborów, który to wniosek został przytłaczający większością uchwalony. Wynik zgromadzenia sprawił piorunujące wprost wrażenie na klicke asymilatorsko-agudowskiej. Obecnie powinno się wszystko uczynić, ażeby uruchomienie banku nastąpiło na zdrowych i solidnych podstawach.

—o—

Aferzysta i oszust Głabiński znowu na widowni

Oslawiony i wielce popularny krewniak endeckiego pośta Głabińskiego, Józef Głabiński, wypłynął znowu na widownię. Tym razem niebezpieczny ten aferzysta „nabrał“ do spółki z byłym pośtem z N. P. R. Józefem Zagórskim i adwokatem Gros-Mięczyńskim, warszawskiego właściciela realności Izaka Kohna na kwotę 50.000 zł. Izak Kohn prowadził proces ze skarbem państwa o czynsz za czas okupacji niemieckiej, kiedy to niemieckie władze kolejowe zajęły kamienie p. Kohna. Po wyjściu Niemców z Warszawy utrzymały władze polskie, nadal rekwiwicyję i płaciły czynsz regularnie p. Kohnowi. Natomiast za czas okupacji niemieckiej władze polskie czynszu nie chcą płacić. Kohn zaskarżył z tego tytułu skarb państwa o kwotę około 100.000 dolarów. O tym procesie dowiedział się Głabiński, odszukał Kohna i obiecał mu za odpowiednim wynagrodzeniem postarać się o to, aby proces wypadł na korzyść Kohna. Kohn dał się nabrać, wystawił Głabińskiemu i jego towarzyskom weksle na 50.000 zł. a był jeszcze na tyle naiwnym, że zgodził się na złożenie tych weksli u niejakej Janiny Felka, która, jak się okazuje, była kochanką Głabińskiego. Wbrew umowie puścił Głabiński weksle w obieg, a teraz musi je Kohn płacić. Oszukany Kohn zrobił naturalnie to, co każdy

na dudka wystrychnięty w takich wypadkach czyni. Pobiegł po ratunek i zmiłowanie do pana prokuratora...

Usiłowanie podpalenia puszczy w Białowieży

Oddawna już dochodziły do policji na kresach wieści o usiłowaniu podpalenia puszczy Białowiejskiej. Niedawno policja wpadła na ślad dzięki gorliwości st. przodownika (Wiczyńskiego, który niedaleko wsi Dołki—Bród w gminie Białowiejskiej chciał zatrzymać nieznanego osobnika, trzymającego w jednej ręce płonąca gałąź i blaszankę pełną benzyny w drugiej.

Podpalacz na widok policjanta uciekł, lecz Wiczyński dał kilka strzałów. Mimo tego podpalacz nie zwolnił biegu. Ślady krwi zaprowadziły przodownika Wiczyńskiego do stogu siana, z którego na jego krzyk: „Wylaż, bo śmierć“, wygramolił się podpalacz. Podał że nazywa się Szymon Majewski.

Śledztwo w toku.

Kapitan — szpiegiem

Z Warszawy donoszą: Aresztowany kapitan oddziału sztabowego min. spr. wojsk., Stanisław Mikula, zwrócił już dawno uwagę podejrzaniem zachowaniem. Informacje żandarmerji, że kpt. Mikula stoi na usługach obcego mocarstwa zostały potwierdzone w wynikach śledztwa innej sprawy szpiegowskiej. Żandarmerja wojskowa ustaliła że kpt. Mikula był stałym agentem jednego z państw sąsiadujących z Polską, pobierał wysoką pensję w dolarach, a nadto otrzymywał honorarium „od sztuki“ za wypełnianie specjalnych zleceń.

—o—

400 CHALUCÓW WYJEŻDZA DO PALESTYNY. W związku z otrzymaniem nowych 1500 certyfikatów przygotowuje Komitet Centralny Hechaluca w Polsce grupę 400 chalucowej do wyjazdu do Erec Izrael w okresie od stycznia do marca 1927 r. Dobierany jest materiał ludzki tylko najzupełniej dobrowolny i wyszkolony. Chalucowej znajdują w Palestynie zajęcie w istniejących już kwucach pochodzących z Polski.

ORGANIZACJA RZEMIEŚLNIKÓW ŻYDOWSKICH WE WILNIE obchodziła niedawno jubileusz 10-letniego swego istnienia. Z tej okazji odbyły się wielkie uroczystości, w których wzięli udział również przedstawiciele władz. Odbył się manifestacyjny pochód rzemieślników żydowskich z chorągiewkami przez miasto.

W OBRONIE PRZED WYBUJAŁYM FISKALIZMEM. We wileńskim sądzie pokojowym odbył się przed kilku dniami proces karny przeciwko Znamnym działaczom ze sfer rękodzielniczych pp. Mordechajowi Wileńczykowi i Izraelowi Hurwiczowi, oskarżonym o to że przeciwstawili się czynności egzekutorów podatkowych w czasie zajmowania towarów przekupkom żydowskim w hali targowej przed kilku miesiącami. Z przebiegu procesu okazało się, że podczas owej sekwestracji przyszło do kolosalnych awantur, gdyż egzekutorzy zabierali ubogim przekupkom cały mizerny ich kram., wrzucając bratanie do worków masło, ser i inne produkty. Oskarżeni pragnęli w drodze interwencji zapobiedz kompletnej ruinie straganiarek. Sąd uwolnił obu oskarżonych w zupełności od winy i kary.

POLSKA WYSTAWA FILMOWA. W początkach stycznia 1927 r. ma się odbyć w Warszawie w sali Kinoteatru Collosseum wielka wystawa filmowa. Na czele komitetu organizacyjnego stoi prezes związku właścicieli teatrów świetlnych p. Mańkowski.

ZJAZD STRAŻY OGNIOWYCH. Dnia 20 bm. odbędzie się w Poznaniu konferencja przygotowawcza, która się zajmie organizacją zjazdu powszechnego straży ogniowych oraz wystawą przeciwpożarnej. Wymieniony zjazd i wystawa mają się odbyć w w czerwcu 1927 r.

W SPRAWIE GŁOŚNEGO SZANTAŻU, popełnionego na rabinie z Radymina przez osławioną Złotę Rubin, o czem swego czasu dokładnie donosiliśmy, polecił sąd apelacyjny we Lwowie na wniosek obrońcy rab. Schapiry Dra Leiba Landana, zwrócić akta sądowi przemyskiemu, celem uzupełnienia śledztwa w kierunku zbadania czy dokumenty ślubu w Ameryce mają charakter dokumentów publicznych. W ten sposób akt oskarżenia przeciw rab. Schapirze nie jest prawomocny.

STRASZNA STATYSTYKA. W miesiącu listopadzie br. popełniły w Warszawie samobójstwo 134 osoby. Takiego „rekordu“ nie miała Warszawa już od lat 5-ciu.

CIERNISTA DROGA AKTORA ŻYDOWSKIEGO. W Łodzi zmarła onegdaj utalentowana artystka teatru żydowskiego bhp. Gitla Zarycka. Mimo bogatej i pełnej sukcesów kariery artystycznej bhp. Za-

rycka ostatnio zupełnie zubożała, tak, że zmarła samobójczo w szpitalu.

ZAMACH SAMOBÓJCZY TRAGARZA ŻYDOWSKIEGO. W Warszawie w bramie domu przy ul. Dzielnej zażył większej ilości wody karbolowej 30-letni tragarz Izrael Staczkowski. Mimo ciężkiego stanu nie dał się odprowadzić do szpitala. Staczkowski ma żonę i troje urobnych dzieci, a powodem zamachu samobójczego była skrajna nędza.

DO WIELKICH AWANTUR KOMUNISTYCZNYCH doszło we Wilnie. Tłum pod wodzą posłów Hołowacza i Rak Michajłowskiego usiłował wtargnąć do więzienia i uwolnić więźniów politycznych. Aresztowano kilka osób a wejście do więzienia zabezpieczono specjalnymi posterunkami.

NA ODCZYCIE TAD. WIENIAWY-DŁUGOSZEWSKIEGO n. t. „Obóz Wielkiej Polski”, wygłoszonym onegdaj w Warszawie, przyszło do bójk, kiedy prelegent zaatakował ośro osobę Dmowskiego. Połamano kilkadziesiąt krzesel i potłuczono luźna 12 osób zostało aresztowanych.

PROCES PRZECIWKO BYŁYM KIEROWNIKOM KASY CHORYCH W WARSZAWIE o olbrzymie nadużycia rozpoczął się onegdaj przed warszawskim sądem okręgowym karnym. Na ławie oskarżonych zasiadają były dyrektor i założyciel warszawskiej kasy chorych 48-letni Hilary Sell, oraz wyżsi urzędnicy kasy chorych Jan Zagórski, Aleksander Fachowski, Eugenjusz Sobczak, Henryk Zys i Franciszek Rogowicz.

ORYGINALNY POJEDYNEK. Onegdaj miał miejsce w Warszawie pojedynek oryg. Obaj przeciwnicy wraz z sekundantami spotkali się nie na polanie leśnej lub w innym romantycznym ustroniu, lecz przy świetle sześciu świec w piwnicy domu, w którym znajduje się lokal arystokratycznej korporacji studenckiej. Przeciwnikami byli hr. Piotr P. i książę K. B., a poszło naturalnie o... kobietę. Pojedynek zakończył się lekkim zranieniem hrabiego P. w twarz, poczem przeciwnicy podali sobie ręce, a hrabia P. przewieziony został na klinikę. Barbarzyństwo pojedynków kwitnia jak widzimy, w najlepsze.

TAJEMNICZA DAMA KUPUJE TRUCIENIE NA FALSZYWE RECEPTY. Onegdaj przytrzymano w Warszawie w jednej z aptek małego chłopca, który zgłosił się z receptą lekarza dra Koczyńskiego, zapisującą arsenik i morfium w ilości zdolnej uśmiercić 20 osób. Lekarz zapytany telefonicznie wyjątkowo, że skradziono mu blankiety recept. Chłopiec zaś podał, iż przystała go z receptą pewna dama, która czeka opodal na ulicy. Policja nie mogła jednak owej rzekomej damy odnaleźć. Śledztwo w toku.

RZECZY CIEKAWY

Nowocześni pustelnicy

W dawnych czasach pustelnik nie był zjawiskiem niezwykłym. Wśród tych ludzi, co rezygnując ze wszelkich wspaniałości ziemskich, udawali się w nieznaną pustynię do lasów dziewiczych, lub w góry niedostępne, by tam w ciszy i zupełnym osamotnieniu walczyć z szatanem złego i przygotować sobie królestwo niebieskie. Długo próżno byśmy takich pustelników szukali, czasy się zmieniły, — zmienili się i ludzie. Szalony rozwój techniki, najrozmaitsze wygody o których jeszcze przed stu laty nikomu się nie śniło, ludzie do tego stopnia odaliły od pierwotnego trybu życia, że nikt by się dziś nie odważył odchodzić z strony nieznanego i od wszelkiej kultury cywilizacji nowoczesnej odcięte, gdzie niema ani elektryczności ani radja, ani... polityki by tam zdala od świata całego pędzić żywot pustelniczy. A jednak znaleźli się dwaj tacy ludzie. Są nimi wybitni uczeni amerykańscy: M. F. Seeley i M. Hoover którzy postanowili, przez trzy lata prowadzić żywot pustelniczy na Przylądku Dobrej Nadziei. Trzeba jednak stwierdzić, że do przedsięwzięcia tego nie skłoniła ich pobożność, lecz żądza wiedzy; obaj uczeni zamierzają bowiem na przylądku Dobrej Nadziei dokonać szeregu ciekawych i doniosłych obserwacji astronomicznych. Przybyli oni do swej pustelni zaopatrzeni w bogaty materiał naukowy, w postaci najrozmaitszych instrumentów mierniczych, oraz w skromne zapasy najelementarniejszych artykułów spożywczych. Będą oni przez trzy lata nie tylko odcięci od całego świata kulturalnego, lecz ponadto skazani na zupełny brak najprymitywniejszych wygod cywilizacji. Ale dla fanatyków nauki, takimi są obaj uczeni, jak widać, nie odgrywa to żadnej roli.

Drugie „Ja”

Tragedja człowieka, który miał sobowtóra.

Witam Feith, który od kilku lat w Nowym Jorku w sklepie jubilerskim został nagle aresztowany. Przy synu aresztu było podejrzenie że mr. Feith jest i-

Dyskusja budżetowa w kahale krakowskim

Krytyka gospodarki kahalnej. — Nowe rozdziewiki między niedawnymi sprzymierzeńcami.

Kraków, 15 grudnia.

Ostatnie posiedzenie kahału krakowskiego zajęła w całości dyskusja nad budżetem na rok 1927. Przemawiali dwaj mowcy: radca Dr. Schwarzbart i poseł Stempel. Przedstawiciel stronnictwa sjonistycznego w półtoragodzinnej doskonałej i ze swadą wygłoszonej mowie podał rzeczowej krytykę gospodarkę władców kahalnych; poświęcając dłuższe ustępy swej mowy bezczynności kahału na polu oświaty oraz sabotowaniu reformy wyborczej. Zarazem Dr. Schwarzbart w dosadnych słowach ilustrował dwulicową taktykę ortodoksji z pod znaku „Agudy”, która zarówno w kahale krakowskim jak i na całym terenie swej działalności nadużywa hasel religijnych dla swych celów politycznych.

Na wstępie podniósł mowca, iż rozbudowa szpitala jest pozycją dodatnią w działalności gminy. Z drobniejszych spraw umieszczenie napisów hebrajskich na biurach kahału należy podnieść z uznaniem — jako symbol. Podobnie przyznanie subwencji na Żyd. Fundusz Narodowy stwierdza, że sumienie żydowskie w Radzie zaczyna się budzić. W tem miejscu mowca przechodzi do krytyki, a na wtrącone zapytanie, czy innych dodatnich pozycji nie widzi w gospodarce kahału, odpowiada, że nie może ich widzieć, skoro ich — niema. I tak: w sprawach szkolnictwa gmina zupełnie nie wykazuje żadnej inicjatywy, czego jaskrawym dowodem jest cyfra trzech i pół procent ogólnego preliminarza na cele oświaty. Stoć to w jaskrawej sprzeczności z zapewnieniami referenta budżetowego, że kahał stara się o rozciągnięcie swej działalności na wszystkie dziedziny życia żydowskiego. Stanowisko skrajnej ortodoksji w sprawach szkolnictwa przypomina ideologję Bundu i komunistów: jedni i drudzy stoją na stanowisku ekskluzywnym, żądając uznania tylko i wyłącznie dla swoich szkół pierwsi — klerykalnych, drudzy — antyreligijnych podczas gdy negują szkolnictwo innych obozów. W przeciwieństwie do tego sjonizm opiera się na zasadach tolerancji, dążąc do europeizowania kultury żydowskiej i do przepojenia duchem narodowo żydowskim elementów kultury europejskiej w nas. Obowiązkiem kahału jest poprzeć reprezentację polityczną żydostwa w jej walce o przyznanie szkolnictwu żydowskiemu subwencji na cele szkolnictwa. Tymczasem kahały, a szczególnie kahał krakowski dla tej sprawy zupełnie nie wykazują zainteresowania, przez co utrudniają świadomie uzyskanie przez społeczeństwo żydowskie poparcia dla szkolnictwa żydowskiego.

W sprawie ordynacji wyborczej mowca zarzuca prezydium, że zajmuje stanowisko nieszczerze i dwulicowe, oraz domaga się od prezydenta, by jasno oświadczył się, czy jest za równym i proporcjonalnym prawem głosowania, czy przeciw. Nie uchodzi aby w tak doniosłej sprawie przewodniczący gminy ustawicznie lawirował i wymykał się od jasnej odpowiedzi. Argument, że znane rozporządzenie rządu o demokratyzacji kahałów nie może wejść w życie z powodu braku rozporządzenia wykonawczego, jest tylko wybiegiem. Wszak narazie nie cho-

dentyczny ze znanym włamywaczem Szapirą, który jest kubek w kubek podobny do Feitha. Szapiro wpaadał do sklepów jubilerskich, wybierając moment, kiedy w sklepie nie było kupujących i z rewolwerem w ręku przeprowadzał „wywłaszczenie”. Feith zapewniał, że niema nic wspólnego ze Szapirą i zażądał sprowadzenia adwokata. Lecz adwokat jego, który go znał od dłuższego czasu, był formalnie przerażony, gdy mu pokazano fotografię włamywacza i nie chciał się podjąć obrony. Przeprowadzono badanie odcisków palców, które również wypadły na niekorzyść Feitha. Wówczas rozpaczył Feith nie miała już granic. Przeprowadzono jednakowoż jeszcze raz skrupulatne badanie odcisków palców które wykazało pewne odchylenie od odcisków palców Szapiry. Wiljama Feitha wypuszczono na wolność.

Tak to bywa, gdy ktoś ma sobowtóra.

KRUCJATA PRZECIWKO CHARLESTONOWI. Duchowni wszystkich wyznań w Afryce południowej rozpoczęli krucjatę przeciw charlestonowi, ponieważ charleston w obecnej formie przypomina orgiastyczny taniec murzynów Bantu. Cierpi na tem tylko autorytet białych.

POSZUKIWANIA ZA ZAGINIONĄ ANGIELSKĄ PISARKĄ. Mrs Christie, autorka sensacyjnych angielskich powieści nagle zniknęła, a wszelkie poszukiwania pozostały dotychczas bez skutku. „Daily News” rozpięły nagrodę 100 funtów szterlingów, kto wpadnie na ślad zaginionej pisarki, i równocześnie wczuła całą ludność hrabstwa Surrey, by pod przewodnictwem policji wybrała się na po-

dzi o to jakie zajmą stanowisko czynniki rządowe wobec postulatu demokratyzacji, tylko o to, by kahał krakowski wreszcie wyraził swój pogląd. Jeśli zwolennicy odwiekania tej sprawy twierdzą, że rząd nie zatwierdzi ordynacji, o ile jej kahał zażąda, to tem więcej oczywistem jest że rząd nie da ordynacji bez żądania jej ze strony kahału. Mowca określił taktykę prezydenta jako „stawianie Bogu świeczki i diabłu ogarka”, przyczem zaznacza, że prezydent prezydenta wymaga, by się wreszcie jasno w tej sprawie oświadczył i miał odwagę bronić swych poglądów politycznych. Z ustawicznym balansowaniem i „wyrażaniem nadziei, że sprawa będzie załatwiona”, trzeba nareszcie zerwać.

Co do samego budżetu Dr Schwarzbart zastrzegł sobie postawienie konkretnych wniosków podczas dyskusji szczegółowej.

Drugi mowca poseł Stempel polemizuje najpierw z Drem Schwarzbartem co do zarzutów stawianych przezeń Agudzie a zarazem zgodnie z określeniem taktyki „Agudy” przez Dra Schwarzbarta, usprawiedliwia wszystkie poczynienia swego stronnictwa haskami dogmatycznymi. Znamienną jest wypowiedź mowy w związku z konfliktem o rzekł drobiaz w Warszawie że jeśli sjonisci zawiadną kiedyś kahałem w Krakowie, to wówczas ortodoksja odbierze im rzekł Co do ordynacji wyborczej poseł Stempel określa swoje stanowisko w ten sposób, że rzecz sama, tj. reforma wyborcza podoba mu się, tem bardziej, że obecny system kurjalny stanowi uprzywilejowanie inteligencji, ale nie odpowiada mu pośrednik, tj. sjonisci i w towarzystwie sjonistów nie chce robić „demonstracji” za demokratyzacją kahału. Mowca uważa za wskazane wnieść projekt do ministerstwa, a nie do województwa (bo rozporządzenie nakazuje wnieść projekt właśnie do województwa, To się nazywa „realna” polityka. — Rad.) Dalej mowca stwierdza że ortodoksja jest obecnie mniej zadowolona z gospodarki kahalnej, aniżeli w roku ubiegłym i stawia zarzuty zwłaszcza w dziedzinie religijnej. Przytem wśród pomruków niezadowolenia na ławach inteligencji mowca żąda wyodrębnienia sekcji religijnej oraz nadania jej egzekutywy i pewnej autonomji. Oznacza to nie mniej nie więcej, jak próbę podjętą ze strony ortodoksji, usunięcia swych sprzymierzeńców wyborczych z kurji pierwszej od wtrącania się do spraw religijnych. Stanowi to echo niedawnego konfliktu na tle referatu sekcji religijnej o nominację asystenta rabinackiego. Jak widać z objawów niezadowolenia, sdradzanych przez prezydenta i członków kurji inteligentni ojl podczas tej części mowy posła Stempla, specyficznie krakowski sojusz wyborczy obu grup kahalnych, coraz bardziej trzeszczy w swych posadach i grozi jawnym konfliktem. Chyba, że wyspecjalizowany w balansowaniu p. prezydent także i dla tego postulatu ortodoksów znajdzie jakąś kompromisową formułkę, by wilk był syty i owca cała.

Na najbliższem posiedzeniu kontynuowana będzie dyskusja budżetowa.

szukiwania. Równocześnie niedzielne pismo „Reynolds Illustrated Weekly” ogłosiło olbrzymimi ineratami w całej prasie, że ostatnia powieść zaginionej autorki pt. „Mord podczas golfu” będzie wydrukowaną na łamach gazety. Zachodzi przypuszczenie, że pani Christie znowu się pojawi, skoro powieść ta zostanie rozchwyta. Zniknięcie jej jest najprawdopodobniej tylko rektacją.

NAD ESŁANE.

Za rubryką tę redakcja nie odpowiada

Nela Rostowa

udziela obecnie lekcji języka francuskiego dla dzieci i młodzieży.

przy ul. Mały Rynek 4, II. p.

Niniejszem zawiadamiamy uprzejmie, że z dniem 1-go grudnia br. powierzyliśmy Repräsentację naszego Browaru i Fabryki likierów i soków p. Ludwikowi Lazarowi w Krakowie.

Z poważaniem

Bielsko-Bialski Browar Akcyjny
Fabryka likierów i soków w Bielsku
Śląsk Cieszyński.

KRONIKA

Grudzień

16

Czwartek

11 Tebet 5687

Wschód
słońca
o m. 38Zachód
słońca
15 m. 25

— Z POWODU CZWARTEJ ROCZNICY ŚMIERCI Sp. GABRIELA NARUTOWICZA, pierwszego Prezydenta Rzeczypospolitej Polonii, powiewają na wszystkich gmachach państwowych i miejskich, żałobne chorągwie, względnie chorągwie o barwach państwowych, spuszczone do połowy masztu na znak żałoby.

Komitet obywatelski, na którego czele stoją wojewoda Darowski, prezydent Rolle i wiceprezydent Ostrowski, ogłosił na murach miasta program dzisiejszych uroczystości ku czci sp. Prez. Narutowicza. Prócz nabożeństw żałobnych w kościołach i synagodze postępowej (o godz. 9 rano), odbędzie się o godz. 8-mej wieczór w sal. Starego Teatru Akademia żałobna. Bilety wolnego wstępu na Akademię wydaje sekretariat prezydium miasta dziś, we czwartek o godz. 12—1 w południe.

Na czas nabożeństw urzędnicy państwowi i komunalni będą zwolnieni od urzędowania. W szkołach nauczyciele wygłoszą przemówienia o tragicznie zmarłym Prezydencie Narutowiczu.

— **DZIECI, CIESZCIE SIĘ!** Żyd. Fundusz Narodowy urządza dla was Wielki Kiermasz z okazji swego 25-lecia.

— **DORAŻNE ZASILKI DLA PRACOWNIKÓW UMYSŁOWYCH.** Zarząd obwodowy funduszu bezrobocia w Krakowie zawiadamia, iż wypłata doraźnych zasilków pracownikom umysłowym rozpocznie się w piątek, dnia 17 bm. w magistracie przy ul. Poselskiej l. 8 od godz. 4tej do 8 wieczorem.

— **UJĘCIE OSZUSTA.** Onegdaj organa policyjne aresztowały Maksymiljana Mészyla Abramsona vel Mireckiego w chwili, gdy czytał przygotowania do ucieczki zagranicę drogą nielegalną w towarzystwie podejrzanych osobników. Podczas badania tożsamości osoby Abramsona stwierdzono, iż jest on poszukiwany przez prokuratora w Łodzi, sąd w Warszawie, oraz przez policję w Krakowie za różne oszustwa na szkodę szeregu kupców.

Należy przypuszczać, że podobnych zgłoszeń wpłynie więcej, ponieważ jak ustalono, Abramson w ostatnich czasach bawił się w Krakowie w pierwszorzędnym lokalach na szeroką skalę, wydając większe kwoty pieniędzy. Abramsona po ukończeniu dochodzeń odstąpią wiano do aresztów sądowych.

— **W URZĘDZIE SLEDCZYM** przy ulicy Kanoniczej l. 24 znajduje się złoty pierścionek męski z czerwonym kamieniem oraz portmonejka skórkowa. Przedmioty te zostały zakwestionowane we wrześniu br. w posiadaniu podejrzanego osobnika, który tłumaczył się, że znalazł na ulicy Pawiej przed hotelem Warszawskim dnia 14 IX. br. Interesowani mogą przybyć do urzędu w godzinach od 9—14, celem ewentualnego rozpoznania wymienionych przedmiotów.

— **KUNEROL I RODZYNKI.** Franciszek Rybarski, robotnik, zam. przy ul. Wielopole l. 14 zgłosił do policji, że dnia 14 bm. o godz. 16 skradziono mu z wózka ręcznego w ul. Wielopole 30 kg kunerolu na szkodę firmy Schamrot. — Fuss Marek zgłosił, że dnia 14 bm. o godz. 18 skradziono mu z wózka ręcznego w ul. Bożego Ciała paczkę rodzynek wartości 85 zł.

— **W POCIĄGU MIĘDZY KATOWICAMI A KRAKOWEM** skradziono Jonasowi Gotfrydowi portfel z gotówką 8000 zł.

— **MUZYKALNY ZŁODZIEJ.** Z domu związku robotniczy rękoźmielniczej przy ul. Krupniczej l. 29 skradziono na szkodę tego związku instrument muzyczny dęty wartości 220 zł.

Ważny okólnik min. spraw wewnętrznych w sprawie uzyskiwania obcego obywatelstwa

Wedle istniejących przepisów o służbie wojskowej, każdy obywatel polski, który chce otrzymać zaświadczenie co do zrzeczenia się obywatelstwa polskiego i zwolnienia od obowiązku służby wojskowej, zobowiązany jest przedłożyć władzy zaświadczenie państwa zagranicznego, iż zostanie przyjęty w poczet jego obywateli. Ponieważ jednak nie wszystkie państwa zagraniczne wydają podobne zaświadczenia i ponieważ skutkiem tego zdarzają się rozmaite nadużycia, wydało ostatnio ministerstwo spraw wewnętrznych okólnik pod nr. 144 do wojewódzów, w którym wyliczone są wszystkie państwa zagraniczne wydające odnośne zaświadczenia. Z okólnika tego wynika, iż Argentyna, Belgja, Brazylja, Francja, Holandja, Kanada, Łotwa, Palestyna, Rumunja, Turcja, Węgry, Włochy i Rosja sowiecka nie wydają zaświadczeń co do przyjęcia obcego obywatela. Natomiast Austria wydaje takie zaświadczenia oby-

telom polskim, atoli po skonstatowaniu, że petent posiada wszelkie warunki, potrzebne do uzyskania obywatelstwa austriackiego. Prócz Austrii wydają tego rodzaju zaświadczenia również Estonia, Niemcy (tylko osobom pochodzenia niemieckiego), Bułgaria, Czechosłowacja, Anglja, Stany Zjednoczone Ameryki północnej (we formie tzw. pierwszych papierów) i Szwajcarja. Co się tyczy Gdańska, to senat gdański postanowił nie wydawać tego rodzaju zaświadczeń obywatelom polskim, którzy pragną uzyskać obywatelstwo gdańskie. Ministerstwo spr. wewn. poleca jednak wojewodom nie zważać na tę decyzję senatu gdańskiego, a wydawać potrzebne dokumenty co do zrzeczenia się obywatelstwa i zwolnienia ze służby wojskowej także tym osobom, które chcą uzyskać obywatelstwo gdańskie, jakkolwiek osoby te nie przedłożą odnośnego zaświadczenia ze strony władz Gdańska.

Samochód policji kryminalnej.

W Berlinie policja kryminalna użyła po raz pierwszy samochodu, wyposażonego we wszelkie urządzenia, potrzebne policji na miejscu zbrodni. I tak wewnątrz samochodu umieszczono maszynę do pisania, na której urzędnik śledczy spisuje swe spo-

strzeżenia. Na lewo znajduje się reflektor, w tyle stół i dwa krzesła do składania, na stole torba z przyrządami lekarskimi oraz kufer z przyrządami do utrwalenia śladów.

— **KRADZIEŻ DYWANU.** Jakób Schenker, zam. przy ul. Szlak l. 61 zgłosił do policji, że dnia 14 bm. skradziono mu z podwórza tegoż domu dywan wartości 40 dolarów.

— **Z UNIwersYTETU Jagiellońskiego.** Pan Adolf Engel rodem z Krakowa otrzymał na tu-tejszym Uniwersytecie stopień doktora wszech nauk lekarskich. 1115

— **W NAJBliższych dniach** odbędzie się zbiórka uliczna i domowa na rzecz Stow. „Hechaluc Pionier“ na zasadzie zezwolenia Ministerstwa spr. wewnętrznych z dnia 9 listopada 1926 r. Nr. IV. AP. 13108/26.

— **SOIREE DANSANTE** na rzecz Żyd. Funduszu Narod., które się odbędzie w sobotę dnia 18 bm. w salach Tow. Technicznego budzi ogólne zainteresowanie wśród publiczności żydowskiej. Przygotowania do wieczoru, jak dekoracja sali, rozmaite niespodzianki dla Pań i Panów, są już na ukończeniu. Jak wiadomo przygrywać będą dwie najlepsze orkiestry salonowe.

— **WIELE RODZIN** biedzi się stale nad tem jak przygotować zdrowe i tanie pożywienie dla dzieci. Łatwiej znacznie jest tym gospodyniom, które w podobnych wypadkach stosują przepisy Dra Oetkera po które zwrócić się należy; Dr A. Oetker. Oliwa pod Gdańskiem Firma ta natychmiast prześle gratis cały szereg doskonałych przepisów do przyrządzania łatwo strawnych potraw mącznych. Jest to mała broszurka, wszędzie mile widziana, należy ją zatem jaknajprędzej zażądać. 958

Zgubiono indeks akademicki na nazwisko Adama Praschila. Łaskawy znalazca zechce oddać za wynagrodzeniem pod adresem: STEFANKO, ul. Skalczna L. 11.

KABARET „CITY“

ul. Gertrudy 28. Tel. 223. (wejście od placu Nowy program. Codziennie przedstawia się od godziny 9 wieczór. — Wstęp wolny

Z teatru, literatury i sztuki

— **Z KRAKOWSKIEGO TEATRU ŻYD.** Dziś we czwartek 16 bm. o godz. 8:30 wiecz. Rewja Artystyczna. Dochód z tejże przeznaczony na „Ochronkę najbiedn. dzieci żyd.“ (Mostowa 2), gdzie też wcześniej nabyć można bilety. Dziś od godz. 5 popoł. sprzedaż biletów przy kasie teatru Bocheńska 7.

— **Z TEATRU IM. J. SŁOWACKIEGO.** Dziś we czwartek o godz. 3:30 popoł. na przedstawieniu szkolnym „Akropolis“. Jutro w piątek po raz 2-gi „Pan Damazy“ Błazińskiego na przedstawieniu popularnym po cenach do połowy znalżonych. We czwartek wieczór próba generalna Kredowego kota „Klabunda“. Przepiękne to widowisko, oparte na pełnej poezji legendzie chińskiej jest jednym z najsilniejszych sukcesów scenicznych scen Europy i Ameryki w tym sezonie. Główną rolę kobiecą uroczej i biednej Haitang, która przebiegłszy kolo udręki święci wreszcie triumf miłości sprawiedliwości, odtworzy u nas p. Jadwiga Hańska. Próba-mi kieruje p. Sosnowski. Równocześnie cały zespół pod kierunkiem p. Chodeckiego przygotowuje jasełka Leona Schillera „Pastorałki“. Jedną z pierwszych nowości, jakie wejdą na repertuar po świętach, będzie nowy dramat Emila Zegadłowicza, oparty na motywach biblijnych pt. „Basabe“, który zna-

Wyjaśnienie ministra spraw wewnętrznych w sprawie pobicia białoruskich posłów

(Telefonem od naszego korespondenta)

Warszawa, 14 12 Sin. Minister spraw wewn. nadesłał do sejmu odnośnię na poruszone przez posła Balina zarzuty w sprawie pobicia posłów. W odpowiedzi minister podkreśla, że miała wówczas miejsce walka wewnętrzna, przyczem ludność miejscowa a zwłaszcza fabryczna wypowiedziała się ostro przeciw poli-

tyce Białoruskiej Hromady. Posłowie Białoruskiej Hromady nie chcieli korzystać z pomocy policji i zostali pobici wraz ze swymi zwolennikami przez ludność miejscową. Najlepszym dowodem jest, że wśród poturbowanych znajduje się także zastępca starosty a trudno przecież posadzić policję o pobicie zastępcy starosty.

Państwa. Senator *...* o liczbie *...* i *...*

Senator *...* w *...* — sprawozdanie o *...* a senator *...* — *...* sprawozdanie o *...*

Defraudant uciekł samolotem

(Telegram własny „Nowego Dziennika”)

Berlin, 14 12 (T) Urzędnik jednego z tutejszych banków zdefraudował w swej instytucji 50 tysięcy marek poczem wynajął samolot, którym udał się w kierunku Oslo. W pobliżu Oslo został aresztowany, przyczem odebrano mu całą zdefraudowaną sumę oraz znaczną ilość listów zastawnych.

— Z Moskwy donoszą: Planem komitetu Egzekutywy międzynarodówki komunistycznej przyjęto jednogłośnie przedłożone przez komisję polityczną referaty dotyczące sytuacji międzynarodowej oraz zadań międzynarodówki komunistycznej.

Wczorajsze posiedzenie senatu

Telefonem od naszego korespondenta.

Warszawa, 15. 12 Sin. Na dzisiejszym posiedzeniu senatu marszałek odczytał pismo wicepremiera Bartha, który doniósł, że rząd powziął zamiar nieudzielenia odpowiedzi na interpelację zgłoszoną przed zamknięciem ubiegłej sesji Sejmu i Senatu. Wobec tego, że pogląd marszałka różni się od poglądu rządu, marszałek przekazał tę sprawę komisji prawni-

czo regulaminowej. Po sprawozdaniu sen. Bałńskiego o ustawie w sprawie uchylenia dekretu prasowego, Senat jednomyślnie ustawę przyjął bez zmian. Z kolei przystąpiono do sprawozdania komisji skarbowej budżetowej o wyniku kontroli przeprowadzonej w r. 1925 przez Najwyższą Izbę Kontroli

Ceny świadectw przemysłowych na rok 1927.

A. Dla przedsiębiorstw handlowych.

Kategoria		We wszystkich miejscowościach	W Warszawie	W miejscowościach klasy			
				I.	II.	III.	IV.
I.	Dla zakładów handlowych . . .	3.600 (3.300)	—	—	—	—	—
II.	„ „ „	—	720 (664)	594 (544 50)	486 (445 50)	360 (330)	234 (214 50)
III.	„ „ „	—	144 (132)	117 (105 25)	90 (85 25)	72 (66)	45 (41 25)
IV.	„ „ „	—	54 (49 50)	45 (41 25)	36 (33 —)	27 (24 75)	18 (16 50)
Va.	„ handlu rozwojnego	90 (82 50)	—	—	—	—	—
Vb.	„ „ obnośnego	27 (24 75)	—	—	—	—	—

B. Dla przedsiębiorstw przemysłowych.

I.	• • • • •	10.800 (9 900)	—	—	—	—	—
II.	• • • • •	7.200 (6 600)	—	—	—	—	—
III.	• • • • •	3.600 (3 300)	—	—	—	—	—
IV.	• • • • •	1.080 (990)	—	—	—	—	—
V.	• • • • •	360 (330)	—	—	—	—	—
VI.	• • • • •	—	216 (198)	180 (165)	144 (132)	108 (99)	72 (66)
VII.	• • • • •	—	108 (99)	90 (82 50)	72 (66)	54 (49 50)	36 (33)
VIII.	• • • • •	—	27 (24 75)	21 60 (19 80)	18 (16 50)	10 80 (9 90)	7 20 (6 60)

C. Dla handlu jarmarcznego.

	Dla handlu hurtownego		Dla handlu detalicznego	
	Z	Ł	Z	Ł
Na jarmarkach, trwających ponad 21 dni	450	(412 50)	126	(114 50)
„ „ „ „ 7 dni do 21 dni	225	(206 25)	63	(57 50)
„ „ „ „ 3 „ „ 7 „	180	(165 —)	45	(41 25)

Karty rejestracyjne na oddzielny skład 18 Zł (16 50).

D. Dla zajęć przemysłowych.

Kategorie	Oznaczenie zajęcia przemysłowego	Cena w złotych
I.	Ekspedytorzy, nie utrzymujący oddzielnych biur i pomocników handlowych, lecz trudniący się osobiście z polecenia osób trzecich clieniem w urzędach celnych towarów, wysyłanych zagranicę lub otrzymywanych z zagranicy: 1) Przy urzędach celnych, znajdujących się przy głównych liniach kolei żelaznych 2) Przy urzędach celnych, znajdujących się przy bocznych liniach kolei żelaznych 3) Przy urzędach celnych, znajdujących się przy liniach kolejowych	720 (660) 540 (495) 450 (412 50)
II.	a) Pośrednicy giełdowi (maklerzy) 1) Na giełdzie warszawskiej 2) Na innych giełdach b) Wszelkiego rodzaju inni pośrednicy 1) W Warszawie i w miejscowościach I. klasy 2) W miejscowościach II. klasy 3) W miejscowościach III. IV. klasy	720 (660) 450 (412 50) 270 (247 50) 180 (165) 54 (49 50)
III.	Inspektorzy i ajenci przedsiębiorstw ubezpieczeniowych, telegraficznych, pocztowych, komunikacyjnych, oraz instytucji kredytowych, o ile prowadzą operacje w handlu 1) W Warszawie i w miejscowościach I. klasy 2) W miejscowościach II. klasy 3) W miejscowościach III. i IV. klasy	90 (82 50) 72 (66) 36 (33)
IV.	Pomocnicy podróżujący (komiwojażerowie)	180 (165)

Uwaga: W Województwie Śląskim ceny świadectw są niższe jak w tej taryfie, gdyż dolicza się tam tylko 60% a u nas 70% na rzecz Izby Handlowej szkoleniowców zawodowego i związków komunalnych. W Kogresówce obowiązują ceny w klamrach.

NA STÓŁ ŚWIĄTECZNY!

Baby, placki, ciastka, torty, budynie, kremy i wszelkie inne przysmaki **pożywne, tanie i smaczne**

Jeśli przyrządzone według przepisów **Dra. Oetkera.**

Każdą z przeliczeń otrzyma każdy bezpłatnie w większych sklepach spożywczych, w razie wyczerpania zająć wprost od

Dra. A. Oetkera, Oliva.

ŁAZNIA RZYMSKA

w Krakowie, ul. św. Sebastjana L. 9.

Telefon 2416 — otwarta codziennie od godz. 8 rano do 1-ej w południe i od 3-ciej po południu do 8 wieczór

W PIĄTEK I SOBOTĘ BEZ PRZERWY.

JEDYNY W KRAKOWIE ZAKŁAD KĄPIELOWY URZĄDZONY Z KOMFORTEM.

ŁAZNIA PAROWA DLA PANÓW | **ŁAZNIA PAROWA DLA PANI**
codziennie z wyjątkiem poniedziałków i czwartków popołudniu. | w każdy poniedziałek i czwartek od godziny 3-8 wieczór.

WANNY DLA PANÓW I PANI CODZIENNIE.

Zakład kąpielowy obejmuje wanny (z bielizną mydłem) parówką, baseny, naciadówki, natryski ciepłe i zimne tużsiak suchą parówką. Na życzenie masaż. — Fryzjer męski i damski na miejscu wykonuje manicurę i pedicurę.

Dla P. Wojskowych i Urzędników Państwowych ceny ulgowe (wanna II. kl. i łaźnia parowa) z wyjątkiem soboty.

ODEZWA!

Arcyksięży Browar w Żywcu uważał za stosowne pozbawić mnie, długoletniego swego zastępcę po przeszło 80 letniej pracy dla tego browaru dalszego prowadzenia zastępstwa a tem samem warsztatn pracy bez najmniejszej rzeczowej przyczyny i nie stara się nawet tej wyrządzonej mi krzywdy usprawiedliwić najbliższym powodem.

Celem niniejszego mego pisma nie jest wypowiadanie krytyki o tem postąpieniu, gdyż sprawę po wyższą każdy berstronny należycie ocenić potrafi. natomiast zmuszony do rozstania się z arc. browarem w Żywcu chcę przypomnieć wszystkim moim PT. Odbiorcom, przyjacielom i zwolennikom że przez cały czas trwania mego stosunku do wspomnianego browaru, kierowałem się zasadami solidnego handlu nigdy nie wyzyskiwałem ani koniunktury, ani zwyżki czy zniżki cen, nigdy nie używałem piwa jako środka spekulacyjnego i oddawałem piwo po cenach oryginalnych, w których mieścił się mój skromny, przez browar uznany zarobek.

W szczególności podkreślam postępowanie moje podczas wojny.

Browar żywiecki przerwał wtedy na dłuższy czas dostawę piwa do Krakowa a kiedy następnie po długiej a dotkliwej dla mnie przerwie rozpoczął dostarczać go w bardzo ograniczonej ilości i do tego bardzo nieregularnie, obdzierałem lojalnie i równomiernie te skromne zajasy piwa, jakie miałem do dyspozycji między wszystkich moich PT. Odbiorców.

Ani jedna beczka piwa nie została sprzedana przezemnie poza Kraków, inną drogą, bo mi tak nakażywała etyka i sumienie rzetelnego kupca.

Chcę dalej pracować na kawałek chleba i dlatego obejmuję z dniem dzisiejszym zastępstwo zaszczytne znanego Akcyjnego Browaru Bielsko-Bialskiego (Śląsk Cieszyński), który wyrabia jak najlepsze piwo i porter i niewątpliwie potrafi zaspokoić wymagania najbardziej wybrednych i T. Kosmianów.

Dziękując bardzo uprzejmie moim PT. Odbiorcom za popieranie mnie w mej dotychczasowej pracy, proszę o zachowanie nadal swej życzliwości i zaszczytanie mnie w przyzwołości swoim zaufaniem a staraniem mojem będzie pod każdym względem niezynieć zadość wszelkim wymaganiom i solidnemu po tępowaniu: sprzedaję piwa beczkowe i butelkowe podług zymać w dalszym ciągu dotychczasową dobrą opinię.

Z wysokim poważaniem

LUDWIK LAZAR

Reprez. Akc. Browaru Bielsko-Bialskiego
Hurtowna sprzedaż Kraków-Łobzów — Tel. 3040.
Detaliczna sprzedaż ulica Gołębia 8. — Tel. 1518.

WARSZTATY SAMOCHODOWE

Remontuje wszelkiego rodzaju wozy osobowe i ciężarowe. Przyjmuje wszelkie roboty leżarkie.

JOZEF GRABOS

KRAKÓW

Kazimierza Wielkiego 21.
Telefon 3545.

**REKLAMA
dźwignią
:: handlu ::**

**Huterer
KRAKÓW
Grodzka 43.
Wszelkie
instrumenty do
Jazdhandu**

**Obcasy Gumowe
„MARS”**

Najtrwałsze w chodzeniu.

Zadać wszędzie!

Przedstawicielstwo:

A. HEIM i M. LEIMAN, KRAKÓW, ZIELONA 9.

Do właścicieli realności w Berlinie!

Kupię kilka domów w Berlinie tylko wprost od właścicieli, po kupnie wypłacam zaraz gotówkę. Proszę podać ceny czynsz przedwojenny, obciążenie hipoteki i t. p. Adres R. Hoffmann, Berlin N. O. 55, Immanuelkirchstr. Nr. 2.

Księga Adr. Gospodarstw Rolnych Wojew. Poznańskiego w opracowaniu Wielkopolskiej Izby Rolniczej

podaje dokłądne adresy, obszar i stan majątku zakłady przemysłowe (gorzelnie, cegielnie, mączkarnie, tartaki, młyny, hodowle, szolki itd.) pocztę, telegraf i stację kolejową wszystkich obszarów dworskich oraz wszystkich gospodarstw rolnych ponad 10 ha Woj. Pozn., dalej m. i.

Władze, Urzędy, Zakłady państwowe i samorządowe i organizacyjne. Związki i Towarzystwa Rolnicze.

Urzędy Samorządu krajowego

Organizacje, Związki i Towarzystwa rolnicze o celach ogólnych i specjalnych.

Związki zawodowe pracowników rolnych.

Spółdzielnie kredytowe, rolniczo-handlowe („Rolulki”), mleczarskie, ziemskie i t.

Związki przemysłu rolnego.

Dokładne wykazy lekarzy powiatowych, weterynarzy powiatowych i lekarzów.

W ten sposób jest książka powyższa najlepszym zbiorem adresów oraz podręcznikiem informacyjnym i propagandowym

dla kupca detalisty

dla kupca hurtownika

dla przemysłowca

który w trudnych obecnych warunkach szuka nowej klienteli i zbytu dla swych towarów. Wielki tom o przeszło 100 stronach in quarto, w ciepłocennej oprawie oksztuje tylko 2 zł 25, z kosztami posyłki 25 —. Do nabycia we wszystkich księgarniach lub wprost od wydawców

PAR
POLSKA AGENCJA REKLAMY FRANCISZEK KRAJNA

Centrala w Poznaniu, Aleje Marcinkowskiego 11.

Urobne ogłoszenia

Unieważniam sgołbioną kartę odwołania na nazwisko Chaskiel Halberstam ur. Cieżkowicach

Bzucido Józef unieważnia kartę sgołbioną przez 53 Pułk Strz. Krakowskich.

Unieważniam sgołbioną kartę sgołbioną przez P. K. U. Nowy Sącz na nazwisko Mendel Morgenstern z Gorlic, ur. w r. 1887.

„Dywan” Tkalnia dywanów i kilimów, Kraków-Podgórze, Kmieci 7, tramw. 3, poleca dywany i kilimy bezkonkurencyjnie tanio. Kiloletka dla naprawy dywanów perskich i kilimów.

Buchhalter-bilansista bardzo zdołana użana siła z wieloletnią praktyką bankową i handlową poszukuje zajęcia na pół dnia lub na godziny. Zgłoszenia pod „Zaufany, do Adm. N. Dz.

SZARNE OWŁOSIENIE

na rękach i nogach jak równi z wasy u pań można usunąć natychmiast i bez bólu dzięki użyciu **ANTARINU** i olejku **ANTARINOWEGO**. Gwarantuję nieszkodliwą kurację 21 zł 8.

Dr. Caspary i Ska Gdańsk
Oddział 15.

„COFIM” MIESIĘCZNIK SJOŃSKI

Rok II. — Nr. 1 (8)

- 1) Inż. B. Zimmermann: Golus a Palestyna;
- 2) Pas. Dr. I. Reich: O celowość polityki narodowej w Golusie;
- 3) Wł. Zabotyński: Cassandra.
- 4) Dr. S. Kanowitz: Z ruchu młodzieży sjońskiej w Niemczech;
- 5) M. Awaimalech: Reforma żyd. wychowania szkolnego;
- 6) Na czasie: K. St.; Prawo do nauki, Mgr F. Tauber: Młodzież a partja; F. T.: Stosunek ugrupowań polit. do zrzeszeń Samopomocowych;
- 7) Bibliografja: Ch. Hazaz „Smul Frankfurter”; H. Pfeiffer: Henriette Chausson: Racine Juive;
- 8) Hanoar w Haarac, Ktuwim;
- 8) Nedenlano.

Już się ukazał.

Do nabycia we wszystkich kioskach i agencjach dzienników.

Red. i Adm. Kraków, Stradom L. 15, ofic.
Konto P. K. O. Kraków 410.669.